

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKI KANTON
ŽUPANIJSKI / KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 07 0 K 018084 21 K 2
Mostar, 14.03.2022. godine**

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Županijski/Kantonalni sud u Mostaru, u vijeću sastavljenom od sutkinje Daniele Dalipagić Rizvanović, kao predsjednika vijeća, sutkinja Milene Perić i Nade Hamović-Kovačević, kao članova vijeća, i uz sudjelovanje Gordane Čubela kao zapisničara, u kaznenom postupku protiv optuženog Adrijana Jurković, zastupan po postavljenom branitelju Harisu Hakalović, advokatu iz Mostara, zbog kaznenog djela Ubojstvo iz članka 166. stavak 1., u svezi sa člancima 28. i 32. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Županijskog tužiteljstva HNŽ/ Kantonalnog tužilaštva HNK broj T07 0 KT 0027970 20 od 14.10.2020. godine, koja je potvrđena od strane suca za prethodno saslušanje ovoga suda dana 19.10.2020. godine, te od strane tužiteljice izmijenjena na glavnoj raspravi dana 10.03.2021. godine, pa je, nakon održane javne glavne rasprave u ponovljenom postupku u dane 11.02.2022. i 09.03.2022. godine, na kojoj je bila prisutna tužiteljica Županijskog/Kantonalnog tužiteljstva Hercegovačko-neretvanske županije/kantona Vesna Pranjčić, optuženi Adrijan Jurković i njegov branitelj Haris Hakalović, advokat iz Mostara, na temelju čl. 300. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio i dana 14.03.2022. godine, u prisustvu tužiteljice i optuženog osobno, javno objavio:

P R E S U D U

Optuženi:

ADRIJAN JURKOVIĆ zv. „Adi“ i „Penja“, sin Ivana i majke Rose, rođ. Menalo, rođen 09.08.1993. godine u Metkoviću, Republika Hrvatska, stalno nastanjen na adresi Višići bb, općina Čapljina, JMBG: 0908993151132; Hrvat, državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, po zanimanju elektrotehničar, pismen, završio Elektrotehničku školu, trenutno bez zaposlenja, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, nije služio vojsku, ne vodi se u vojnoj evidenciji, ranije osuđivan- Presudom Općinskog suda u Čapljini broj 53 0 K 046991 12 Kps od 30.05.2012. godine, pravomoćna 20.06.2012. godine zbog kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz čl. 293.st.1. KZ F BiH uvjetnom osudom kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, s rokom provjere od 1(jedne) godine, Presudom Općinskog suda u Čapljini broj: 53 0 K 047274 12 Kps od 29.01.2014 godine, pravomoćna 29.01.2014 godine zbog kaznenog djela Nasilničko ponašanje iz čl. 362.st.2. KZ F BiH i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz čl. 293.st.1 .KZ F BiH uvjetnom osudom kojom je izrečena kazna zavora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci sa rokom provjere u trajanju od 1(jedne) godine i Presudom Općinskog suda u Čapljini broj: 53 0 K 046675 14 K od 01.04.2014 godine, pravomoćna 01.04.2014 godine, zbog kaznenog djela Razbojništvo iz čl. 289. st.1. KZ F BiH uvjetnom

osudom kojom je izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci s rokom provjere u trajanju od 2 (dvije) godine i dodatnim uvjetom da u roku od 30 (trideset) dana namiri štetu oštećeniku, vodi se drugi kazneni postupak zbog kaznenog djela Razbojništvo iz čl. 289.st.2., u svezi sa st. 1. KZ F BiH prema optužnici od Županijskog tužiteljstva HNŽ/K broj T07 0 KT 0004681 12 od 20.03.2015. godine, koja je potvrđena 24.03.2015. godine stavljeno mu je na teret počinjenje djela od 28.10.2011. godine-trenutačno u postupku pred Vrhovnim sudom FBiH

Kriv je

Što je:

Dana, 07.08.2020. godine, oko 20,50 sati, ispred ugostiteljskog objekta „Craft“ u Ul. Mate Bobana bb u Čapljini, nakon kontinuiranih verbalnih sukoba sa Igorom Čolić unazad otprilike dvije godine i provokacija prema istom, izašao iz vozila „BMW“ zajedno sa bratom Markom Jurkovićem i Matkom Križanovićem, a koje vozilo su parkirali na kolniku ispred ugostiteljskog objekta „Astoriya“, koji se nalazi odmah pored ugostiteljskog objekta „Craft“ u kojem su na travnatoj površini pored kolnika, za barskim stolom na barskim stolicama, jedan naspram drugog sjedili Igor Čolić i Nikola Nikolić, dok je u pomenutim i drugim ugostiteljskim objektima koji se nalaze u nizu sa lijeve i desne strane kolnika na ljetnim terasama sjedio veći broj gostiju, te stali na betonsku šetnicu koja razdvaja ljetnu terasu od travnate površine koja graniči sa kolnikom, i to Matko Križanović držeći u rukama automatsku pušku „Kalašnjikov“, cal.7,62 mm, a Adrijan Jurković je pri tom dok se kretao prema mjestu gdje je bio Igor Čolić istom upućivao prijatnu gestikulacijom mašući prstom gore dolje, te govoreći: „Hajde, sada, sada...“, a onda je stojeći pored Križanovića, uperio kažiprst desne ruke u pravcu Igora Čolića, koji je u tom trenutku stajao na udaljenosti od oko 4 do 5 metara od njih, govoreći Matku Križanoviću: „Evo ga, njega..., njega...“, svjesni da pucanjem iz automatske puške u pravcu glave Igora Čolić sa udaljenosti od oko 4 do 5 metara mogu prouzrokovati njegovu smrt, na što su i pristali, a istovremeno je Adrijan Jurković znao da pokazujući prstom na Igora Čolića pri tom govoreći „Evo ga, njega...., njega....“, nakon čega je Matko Križanović počeo pucati, navodi istog da puca iz automatske puške tako da ispaljivanjem više hitaca u pravcu glave oštećenog Igora Čolić sa navedene udaljenosti može doći do posljedice u vidu lišenja života oštećenog Igora Čolića, na što je pristao, pa je Matko Križanović objema rukama podigao cijev automatske puške „Kalašnjikov“, cal.7,62 mm kojom je bio naoružan i ispalio dva metka u pravcu glave Igora Čolića, koji je ustao sa stolice i stajao gledajući prema njima, ali ga nije pogodio već su meci prozujali pored njegove glave, nakon čega je ispalio još dva metka u istom pravcu ali ga opet nije pogodio da bi zatim oborio cijev puške u predjelu njegovih nogu, i ispalio još dva metka usljed čega je Igor Čolić zadobio teške tjelesne ozljede u vidu prostrijelnih rana obje potkoljenice sa prijelomom obje goljениčne i lisne kosti, pa je pao na tlo, nakon čega je Adrijan Jurković zajedno sa Matkom Križanovićem istim vozilom pobjegao sa lica mjesta, a Matko Križanović je i dalje nedostupan organima gonjenja jer je u bjekstvu,

Dakle, drugoga sa eventualnim umišljajem podstrekavao da izvrši kazneno djelo Ubojstvo, koje je pokušano

Čime je počinio kazneno djelo Ubojstvo iz članka 166. stavak 1., u svezi sa člancima 28. i 32. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pa ga sud primjenom istih zakonskih propisa, kao i članaka 42., 49., 50. stavak 1. točka a), u svezi sa člankom 28. stavak. 2. i člankom 51. stavak 1. točka. b) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje:

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE

Na temelju čl. 57. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženom se u izrečenu kaznu uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od dana 11.08.2020. godine i najdalje do pravomoćnosti ove presude, odnosno, do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na temelju čl. 212. st. 3. ZKP FBiH, oštećeni Igor Čolić se sa imovinskoopravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

Na temelju čl. 202. st. 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi se oslobađa plaćanja troškova kaznenog postupka i isti padaju na teret proračunskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Županijsko tužiteljstvo HNŽ/ Kantonalno tužilaštvo HNK je podiglo optužnicu broj T07 0 KT 0027970 20 od 14.10.2020. godine, protiv optuženog Adrijana Jurković zbog kaznenog djela Ubojstvo iz čl. 166. st. 1., u svezi sa čl. 28. i 32. KZ FBiH, koja je potvrđena od strane suca za prethodno saslušanje ovoga suda dana 19.10.2020. godine, a koja je izmijenjena na od strane tužiteljice na ročištu za glavnu raspravu dana 10.03.2021. godine.

Presudom ovoga suda broj 07 0 K 018084 20 K od 17.03.2021. godine optuženi Adrijan Jurković je oglašen krivim da je počinio kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1., u svezi sa čl. 28. i 32. KZ FBiH, te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Ta presuda je ukinuta rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj 07 0 K 018084 21 Kž od 22.11.2021. godine, sa stavom drugostupanjskog suda da postoji bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz čl. 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, koja se odnosi na povredu prava na odbranu optuženog, a to iz razloga što u ranije provedenom postupku ovaj sud nije prihvatio prijedlog obrane da se provede balističko vještačenje po vještaku Nijazu Smajiću.

U ponovljenom postupku ovaj sud je za osnovu uzeo raniju izmijenjenu optužnicu, kod koje je tužiteljica ostala, kao i kod svojih ranijih navoda. Branitelj optuženog u ponovljenom postupku je izrijeком istakao da obrana ostaje kod svih prigovora koji su ranije iznijeti (u ranijem postupku), radi čega je sud sve ranije prigovore ponovno razmatrao, uz one iznesene na glavnoj raspravi u ponovljenom postupku.

Sud je izvršio intervenciju u činjeničnom opisu, ali to nije dovelo do povrede zakonom obveznog identiteta optužbe i presude. Sud nije se dirao u pravno relevantne činjenice koje se odnose na konstitutivna objektivna obilježja kaznenog djela, već je samo temeljem stanja izvedenih dokaza precizirana radnja izvršenja djela na način koji nije odlučujući za predmet optuženja, a na kakvu korekciju činjeničnog opisa je sud ovlašten. Izvršena intervencija suda u odnosu na činjenice vezane za subjektivni element kaznenog djela nije utjecala na opstojnost djela kako je definiran optužbom, već je išla u korist optuženom tako da je sud utvrdio da je

optuženi djelo počinio sa eventualnim umišljajem, umjesto sa direktnim, kako ga je teretila predmetna optužnica. Pri tome je sud uskladio i pravni opis, a izvršene izmjene nisu dovele u pitanje postojanje bitnih obilježja kaznenog djela kako ih je kvalificiralo tužiteljstvo, a sud je optuženog oglasio krivim za isto djelo, ali je ove izmjene u subjektivnom elementu djela uzeo u obzir kod odmjerenosti sankcije, o čemu će dalje biti riječi.

Tijekom provedenog ponovljenog postupka sud je shodno odredbi čl. 331a. st. 4. ZKP FBiH prihvatio i pročitao sve ranije izvedene dokaze, a na kakav koncept izvođenja dokaza optužba i obrana nisu imali primjedbi.

Tako je izvršen uvid i pročitani su iskazi sljedećih svjedoka, kao dokaza optužbe: Igora Čolić, Gabrijele Dragičević, Mije Jelčić –iskazi sa glavne rasprave od 29.01.2021. godine, Tonke Raguž, Zvonimira Šimunović, Slobodana Limov, Edina Humačkić, Ivana Merdžan –iskazi sa glavne rasprave od 01.02.2021. godine, Ibri Mehić, Jadranka Banožić, Marka Jurković-iskazi sa glavne rasprave od 03.02.2021. godine, kao i svjedoka Nikole Nikolić –iskaz sa glavne rasprave od 10.03.2021. godine, te vještaka balističara Vladimira Vranjića i vještaka medicinske struke prim.doc.dr. sc. Davorina Kozomare- iskazi vještaka sa zapisnika sa glavne rasprave dana 03.02.2021. godine, kao i iskaz vještaka Vladimira Vranjić sa zapisnika sa glavne rasprave od 15.02.2021. godine. Pri pobijanju iskaza svjedoka Jadranka Banožić i Marka Jurković tužiteljica je, u smislu čl. 288. st.1. ZKP FBiH, prezentirala dijelove njihovih iskaza iz istrage -Zapisnik o saslušanju svjedoka Jadranka Banožić, MUP HNŽ, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije broj: 02-02/3-1-199/20 od 02.09.2020 godine (DT-5), Zapisnik o saslušanju svjedoka Marka Jurković, FUP, Terenski ured Mostar, Detašman Mostar broj: 13/1-241/20 od 28.09.2020 godine (DT-6), nakon čega su priloženi kao dokazni materijal. Izvršen je uvid i čitanje u materijalne dokumentacije-izvedene dokaze optužbe: pismeni nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. Davorina Kozomara od 19.08.2020. godine sa troškovnikom (DT-3), pismeni nalaz i mišljenje vještaka balističke struke Vladimira Vranjić sa troškovnikom i privitkom vještačenja u vidu ostatka ispitivanom materijala-3 čahure (DT-4), Zapisnik o uviđaju MUP-a HNŽ, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije broj: 02-02/3-2-175/20 od 08.08.2020 godine, Foto-dokumentacije MUP-a HNŽ, Uprava policije, Sektor krim policije broj: 02-02/3-5-85/20 od 12.08.2020 godine (DT-8), Foto-dokumentacije MUP-a HNŽ, Uprava policije, Sektor krim policije broj: 02-02/3-5-85/20 od 12.08.2020 godine (DT-9), Prijava o povredi KB Mostar, broj protokola 12627 od 07.08.2020 godine, na ime Igor Čolić (DT-10), Prijavu o povredi Doma zdravlja Čapljina na ime Igora Čolića od 07.08.2020. godine (DT-11), Izvod iz kaznene i operativne evidencije MUP-a HNŽ PU Čapljina broj: 02-02/6-03-02-47/20 od 11.08.2020 godine (DT-12), Podatke iz kaznene evidencije Uprave za kazneno pravo i probaciju, Odjel za kaznene evidencije Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, Klasa 740-02/15-03/10902/MM Ur. broj. 514-05-01-02-01-15-03 od 18.02.2015 godine sa izvatom od istog datuma i popratnim dopisom Ministarstva pravde BiH broj 07-14-5-1098/15 od 04.03.2015. godine (DT-13), akt Operativna potraga za osobom Matko Križanović, MUP HNŽ Mostar, MUP u sjedištu od 17.08.2020 godine (DT-14), podaci za Adrijana Jurković Policijske postaje Metković broj 511-03-12/03-14/349-2020 od 12. kolovoza 2020. godine (DT-15), Brzjavka MUP HNŽ, Sektor krim policije, broj: 02-02/3-1-1322/20 od 31.08.2020 godine, upućena PU Čapljina kojom se traži lišenje slobode i privođenje Marka Jurkovića i Jadranka Banožić (DT-16), Službena bilješka PU Čapljina-PS Čapljina u svezi ne uručivanja poziva Jadranku Banožić i Marku Jurković broj 555-VIII-42/20 od 27.08.2020. godine (DT-17), Zapisnik o lišenju slobode MUP-a HNŽ PU Čapljina PS Čapljina broj: 02-02/6-3-04-02-891-18/20 od 11.08.2020 godine (DT-18) i Zapisnik o predaji osobe lišene slobode drugoj organizacionoj jedinici, policijskoj ili drugoj instituciji, MUP

HNŽ, PU Čapljina, PS Čapljina broj: 02-02/6-3-04-02-986-20/20 od 02.09.2020 godine (DT-19).

Izvršen je uvid i čitanje u materijalni dokaz odbrane- fotografija mjesta izvršenja djela izvedenu kao materijalni dokaz odbrane DO-1, a odbrana je pri pobijanju iskaza svjedoka Nikole Nikolić u smislu čl. 288. st. 1. prezentirala dijelove njegovih iskaza iz istrage, nakon čega su Zapisnik o saslušanju svjedoka Nikole Nikolić, ŽT Mostar broj T07 0 KT 0027970 20 od 10.08.2020 godine (DO-2), Zapisnik o saslušanju svjedoka Nikole Nikolić, ŽT Mostar broj T07 0 KT 0027970 20 od 12.08.2020 godine (DO-3) priloženi kao dokazni materijal. Optuženi je na ročištu za glavnu raspravu 10.03.2021. godine iznio svoju odbranu, pa je pročitana i sadržaj iste.

U ponovljenom postupku izveden je uvid i čitanje u materijalni dokaz odbrane naredba Županijskog tužiteljstva HNŽ T07 KT 0026360 21 2 od 26.08.2021. godine, te je ovaj sud postupajući po uputi drugostupanjskog suda prihvatio prijedlog odbrane da se provede vještačenje po vještaku balističke struke Nijazu Smajić (na sve okolnosti kako je to predložio branitelj), pa je taj vještak svoj iskaz dao na glavnoj raspravi dana 09.03.2022. godine, a kao materijalni dokaz odbrane izvršen je uvid i čitanje u pismeni nalaz i mišljenje toga vještaka od 04.03.2022. godine.

Sud je kao nepotreban odbio prijedlog odbrane da se provede rekonstrukcija događaja na koju da se pozovu policijski službenici koji su vršili uviđaj, tužiteljica, optuženi Adrijan Jurković, oštećeni Igor Čolić i svjedok Nikola Nikolić, svjedok Ibro Mehić i svjedok Marko Jurković, te vještak Nijaz Smajić koji bi i podatke sa te rekonstrukcije koristio za izradu nalaza i mišljenja, a na upit suda branitelju koji je razlog predlaganja rekonstrukcije on se izjasnio da to predlaže radi razlike u iskazima svjedoka Igora Čolić i Nikole Nikolić, da bi Ibro Mehić pokazao mjesto vještaku balističaru gdje mu je bilo parkirano vozilo, a i na licu mjesta vidjet će vještak balističke struke poziciju čahura radi izjašnjenja da li je lice koje vršilo pucanje stajalo na udaljenosti od 4 do 5 m. Sud je ovaj prijedlog našao nepotrebnim jer relevantni tehnički podaci za pouzdana utvrđenja jednog vještaka balističara u odnosu na okolnosti i stanje konkretnog lica mjesta pri izvršenju predmetnog kaznenog djela se mogu nalaziti samo u sklopu već izvršenog uviđaja o čemu u spisu postoji zapisnik sa fotodokumentacijom, pa se izlaskom na lice mjesta naknadno se ne bi moglo doći do drugih relevantnih činjenica, a svjedoci su se o događaju i okolnostima vezanim za lice mjesta već izjasnili u svojim iskazima, pri tom se izjašnjavajući i u odnosu na naknadni prikaz mjesta gdje je izvršeno kazneno djelo na fotografiji DO-1. S toga rekonstrukcija događaja onako kako je predlaže branitelj i s ciljem koji isti obrazlaže ne može dovesti do provjeravanja izvedenih dokaza ili utvrđivanja značajnih činjenica što bi bila suština te radnje dokazivanja prema čl. 107. ZKP FBiH, a na način koji bi doveo do odlučnih činjenica kakve već u spisu ne postoje (položaj zatečenih čahura i ostalih tragova koji su postojali na licu mjesta već postoje u zapisniku o uviđaju i fotodokumentaciji, druga precizna i konkretna mjerenja se više pouzdano ne mogu provesti- što je uostalom naknadno potvrdio i vještak balističar Nijaz Smajić, a svjedoci su svoj iskaz već dali).

Stoga, jasno je da iz ovakvog prijedloga odbrane, doista ne proizilazi da bi isti bio relevantan za konkretni predmet, pri tome je bitno podsjetiti da sud na osnovu čl. 278. st. 2. ZKP FBiH, ima ovlaštenje da cijeni da li je izvođenje predloženih dokaza relevantno za predmet ili ne, koje pravo suda na ocjenu relevantnosti prijedloga s aspekta obveze da se utvrđuju samo odlučne činjenice, osim navedenog zakonskog propisa koji nije u suprotnosti sa međunarodnim propisima i standardima, proizilazi iz prakse Ustavnog suda BiH, te Vrhovnog suda FBiH iz brojnih presuda (izraženo npr. u presudi Vrhovnog suda FBiH broj 04 0 K 010025 21 Kž 2 od 13.10.2021. godine).

Iz svih izvedenih dokaza, čija ocjena je izvršena pojedinačno i dovođenjem u međusobnu svezu, sud je sa potpunim uvjerenjem zaključio da je optuženi Adrijan Jurković počinio kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1., u svezi sa čl. 28. i 32. KZ FBiH, kao u izreci presude.

Da je optuženi počinio predmetno kazneno djelo prvenstveno proizilazi iz iskaza svjedoka-oštećenog Igora Čolić i očevica Nikole Nikolić.

U svom iskazu svjedok Igor Čolić je naveo da je dana 07.08.2020. godine, sjeća se da je bio petak, bio sa prijateljem Nikolom Nikolić koji je došao iz Njemačke, pa su taj dan provodili zajedno. Bili su na raznim mjestima toga dana, da bi kasnije otišli u Caffè bar "Craft" gdje su sjeli u baštu odmah pored ceste koja ide za Ljubuški, jer je dio stolova u bašti postavljeno odmah uz cestu. Sjedili su na visokim barskim stolicama. Opisujući lice mjesta naveo je da se uz Caffè bar "Craft" nalazi Caffè bar "Astoriya", da je stol za kojim su oni sjedili bio izbačen na travnati dio trotoara, skroz uz prometnicu, a tu travnatu površinu se nastavlja betonski trotoar. Uz baštu Caffè bara "Craft" postoje i bašte drugih kafića i one su bile pune tu večer s obzirom da je bio petak. Svjedok je naveo da su njih obojica gledali prema cesti, s tim da je on bio leđima okrenut u odnosu na Caffè bar "Astoriya", dok je Nikola Nikolić bio okrenut prema tome kafiću, njih dvojica jedan u odnosu na drugoga za stolom su sjedili nasuprot. Niko od njih dvojice tu večer nije imao naoružanje. On je čekao da im se pridruži njegova djevojka i prijatelj iz Tomislavgrada, pa je sva sreća što nisu došli na vrijeme, s obzirom na događaj koji se tom prilikom zbilo. Navodi da je u jednom trenutku čuo neke psovke i neku galamu i nije odmah znao da je to njemu upućeno. Mahinalno se okrenuo prema toj strani odakle je čuo zvuk i vidio je crni tamni "BMW" koji se parkirao. To vozilo se parkiralo odmah uz trotoar na cesti ispred kafića "Astoriya" i onda je primijetio da su iz vozila izašle tri osobe, i to: Adrijan Jurković, koji je išao prema njemu sa dignutom rukom prijeteći, nazivao ga je pogrdnim riječima, čuo je da je rekao "pičko", te je rekao: "hajde sada, sada", pri tome upirući u svjedoka prstom. Također je vidio da je sa strane vozača iz vozila izašao i Adrijanov brat Marko Jurković koji je u zraku digao ruku i repetirao je pištolj. Kretali su se svi u pravcu prema stolu gdje je svjedok sjedio sa prijateljem Nikolom Nikolić. U trenutku dok je išao prema njima, Adrijan je prstom prijetio i svašta je govorio. Svjedok je razumio pogrdne riječi i riječi: "Hajde sada, sada", pri kojima je upirao prstom u njega, a sve ostalo nije razumio. U to isto vrijeme svjedok je primijetio da je sa vozačeve strane izašao Adrijanov brat, koji je kako je naveo repetirao pištolj i također krenuo prema njemu, a u isto vrijeme kad i taj iz vozila je na nogostup izašao Matko Križanović, koji apsolutno ništa nije pričao nego je odmah prilikom izlaska pušku uperio prema njemu i onda počeo pucati, što znači, pojašnjava svjedok, da nije stigao reagirati na bilo kakav način, niti bilo što reći. Na upit tužiteljice da pojasni dinamiku kretanja tri osobe koje navodi, svjedok je naveo da su njih trojica istovremeno izašla iz vozila, s tim da su Jurkovići izašli sa strane, dok je Križanović izašao direkt na trotoar gdje su svi u jednom trenutku završili i prvi pucnjevi su se dogodili baš u trenutku kada su svi već bili na trotoaru. Naveo je da je Matko krećući se prema njemu repetirao automatsku pušku kalašnjikov, držao ju je dole, a onda ju je podigao. Nije siguran da li je u trenutku kada je Matko Križanović repetirao pušku Adrijan i dalje pričao jer je bio u izrazitom strahu. Svjedok je naveo da se on u trenutku kada je vidio da njih trojica idu prema njemu ustao sa barske stolice i uspio je da napravi jedan korak tako što je faktički sa travnate površine samo zakoračio na betonsku površinu i u toliko vremena je odmah krenula pucnjava. Svjedok se nije mogao izjasniti koliko je čuo pucnjeva, posebno jer je ubrzo osjetio vrelinu u nogama, s tim da potvrđuje da je bilo više pucnjeva. Kada je osjetio vrelinu u nogama shvatio je da je pogođen u obje noge i pri tome

je pao na tlo, jer nije mogao stajati. Nakon što je pao na tlo, rukama se malo povukao na mjesto između parkiranih vozila i trotoara. Tu je tako ostao i dalje više ništa nije vidio ni čuo. Na upit suda prema kojem dijelu svjedokovog tijela je Matko Križanović držao usmjerenu pušku, svjedok je naveo da ne bi želio da nešto pogrešno kaže, pa tvrdi da nije siguran jer je bila noć, a on je zasigurno pušku okrenuo prema njemu i počeo pucati. Kada je krenula pucnjava Adrijan mu više nije prilazio, s tim da ponovo napominje da su u momentu repetiranja sva trojica bila na trotoaru, a Matko je bio od njih koji metar dalje, da u odnosu na svjedoka su bili otprilike isto udaljeni, samo što je kut stajanja bio drugačiji, a svjedok procjenjuje da su svi stajali na udaljenosti nekih šest do osam metara od njega, a nakon što je branitelj konstatirao da razdaljina koju on u sudnici pokazuje može iznositi oko 4 m, svjedok je pojasnio da takvo što iskazuje otprilike i u to nije siguran. Pojasnio je da nakon pada na tlo poslije ranjavanja nije gubio svijest, te je uspjevši se dovući do trotoara do ceste, kako je rekao, tu je ostao između parkiranog vozila i trotoara. Tada mu je prišao prijatelj Nikola Nikolić, uzeo je njegov telefon i pozvao hitnu, nakon čega su ga prevezli u Dom zdravlja Čapljina, a potom u Mostar radi zbrinjavanja ozljeda gdje je bio hospitaliziran 11 dana, a onda pušten na kućno liječenje, a u tom vremenu je imao i operaciju. Svjedok je naveo da on inače radi u Vatrogasnom domu u Čapljini već osam godina, da on iz grada poznaje Adrijana Jurkovića, svima je poznato da se radi o osobi sa niz kriminalnih djela, pri tome misli da su takva sva braća Jurković, koje u Čapljini inače zovu "Penje". Naveo je da mu je poznato da ima više braće Jurković, a napomenuo je da je uglavnom problem sa dvojicom, i to Adrijanom i Markom Jurković. Prvi problem s njima je svjedok imao unazad dvije godine kada je u gradu naletio na njih kako maltretiraju jednog mlađeg momka iz grada, koji je slabijeg imovinskog stanja. Svjedoku je to bilo žao i stao je u njegovu odbranu kojom prilikom je došlo do verbalnog sukoba, ali su nakon toga krenuli problemi. Precizirao je da je tom prilikom kada je sve počelo sa Adrijanom Jurković bio Jadranko Banožić. Dan, dva nakon tog događaja opet su se susreli u gradu, došlo je do svađe kojom prilikom je Adrijan njega prijavio policiji da ga je pljunuo, što svjedok isključuje da se dogodilo, jer je sukob bio isključivo verbalni te prilike. Nakon toga, uslijedio je događaj od 18.03.2019. godine kada je svjedok krenuo kući, s tim da je i prije tog događaja uvijek bilo nekog dobacivanja, mahanja, sviranja s autom i slično, što je svjedok shvaćao kao provokacije. Dana koji je naveo, vraćao se kući negdje oko ponoći, vozilo je parkirao u garažu gdje su se četvorica sakrila sa palicama i čim je svjedok izašao iz auta oni su skočili na njega i počeli ga udarati. Uspio je nekako da se progura i da preskoči ogradu u svoje dvorište na koji način se spasio, s tim da je tom prilikom tjelesno ozlijeđen i zadobio je oko 15 do 16 konaca, a možda i više. Nakon pregleda kamera koje se nalaze na objektu u blizini, smatra da su ga te prilike pretukli braća Adrijan i Marko Jurković, kao i Matko Križanović kojega je prepoznao po izrazito krivim nogama, što se jasno vidi na kamerama, a Adrijana je prepoznao po konstituciji i hodu, s obzirom da ih jako dobro poznaje, na sebi je imao duksericu s kojom se jedne prilike slikao na „Facebooku“, a Marka je također prepoznao po specifičnoj građi i hodu. Napomenuo je da su te prilike oni imali kapuljače, četvrtu osobu nije uspio prepoznati. Sve ovo je odmah prijavio policiji, ali istraga još nije bila okončana kada je svjedok davao iskaz u konkretnom predmetu na glavnoj raspravi. Nakon toga događaja skoro svakodnevno je trpio njihove provokacije, što prozivanja iz auta, što sviranja. Jednom prilikom mu je Adrijan psovao mrtvu majku, vjerojatno htijući da ga isprovocira, na što svjedok nije reagirao, nego je takvo što prijavljivao policiji. Jednom prilikom dva ili tri dana prije kritičnog događaja koji je predmet postupka, svjedok je sjeo da popije kavu u kafić „Craft“ u koji inače dolazi, nakon teške noćne smjene. Tada je vidio kako je Adrijan Jurković došao s vozilom koji je parkirao i ulazeći u Caffè bar „Astoriya“ pogledao je svjedoka i podsmjehivao mu se i svjedok navodi da mu je tom prilikom "jednostavno prekipilo" i više sve to nije mogao trpjeti, pa se obratio Adrijanu navodeći da mu je više dosta svega i da ga poziva da sve to riješe šakama. Pri tome mu je, pošto je Adrijan dosta fizički slabiji, dao prijedlog da zovne i ostalu trojicu, sve koji su

ga fizički prethodno napali, što je on odbio rekavši da se ne želi tući i da bi se on pomirio, pri tome je govorio da je imao nekakvu operaciju. Poslije toga svjedok ga više nije sretao do kritičnog događaja. Matka Križanović, svjedok kako navodi, poznaje slabo, samo izviđenja, pri tome je naveo da je on dosta mlađi od njega i nije se kretao u njegovom društvu, nikada nije s njim imao bilo kakav kontakt, pa tako ni bilo kakve sukobe. Svjedok je naveo da Jadranka Banožića poznaje što ga je viđao u gradu, a on je također poznat policiji kao i građanima po kriminalnim djelima. S njim je svjedok imao verbalni sukob kada je branio momka, kako je već naveo, nakon toga događaja Jadranka više uopće nije sreo. Često bi ga vidio iz daljine, ali bi on odmah pobjegao, svjedok je stekao dojam da ga je on izbjegavao nakon događaja kada je svjedok premlaćen sa palicama. U odnosu na kritični događaj svjedok se precizno izjasnio da te prilike nije bilo nikakve komunikacije između njega i Matka Križanovića, baš niti jedne riječi, jedini je galamio i pričao Adrijan Jurković, a druga dvojica ništa. Svjedok je ponovio da niti on, niti Nikola Nikolić, nisu kretali prema braći i Matku Križanović, s tim što je ponovio, da je on kada je vidio šta se dešava uspio napraviti samo jedan korak prema njima, dok je Nikola ostao njemu iza leđa, tako da nije vidio šta on radi, samo mu je kasnije prišao dok je ležao na tlu. Svjedok je izjavio da se i danas ne osjeća sigurno u Čapljini, jer je od svih aktera događaja samo jedan pritvoren, izbjegava hodanje po mraku i navečer dolaziti kući i strah ga je odmazde. Od strane tužiteljice upitan je da precizira radnje Adrijana Jurković, pa je svjedok naveo da je on izašavši iz vozila išao prema njemu, prijetio je prstom, a onda je uperio kažiprst prema njemu, nakon čega je apsolutno iste sekunde krenula pucnjava.

U unakrsnom ispitivanju branitelj optuženog je svjedoku prezentirao fotografiju mjesta u Čapljini na kojem se desio kritični događaj (sačinjena po kazivanju branitelja nekoliko dana pred početak suđenja) koja je izvedena kao DO-1, pa je svjedok potvrdio da ta fotografija prikazuje mjesto gdje se dogodio kritični događaj, pri tome je svjedok pojasnio da je vozilo „BMW“ bilo parkirano ispred Caffe bara „Astoriya“ na pješački prelaz, ispred je bilo parkirano vozilo „Smart“, za koje je svjedok naveo da mu je poznato da je Adrijanovo vozilo. Naveo je da je njih svu trojicu vidio kakao izlaze iz toga vozila „BMW“ kojom prilikom je Adrijan išao prema njemu s prijetećim riječima, Marko je išao sa zadnje strane na cestu repetirajući pištolj, dok je Matko sa suvozačevog sjedišta išao bočno prema bašti Caffe bara „Astoriya“ odakle je i pucao, pa je pojasnio da su se braća prema njemu kretali travnatim dijelom dok je Matko išao pločnikom bočno, jer je izašao s druge strane vozila i stao je pri prednjim stolovima u Caffe bar „Astoriya“. Naveo je da je Matko repetirao pušku u hodu i nakon što je repetirao napravio je još možda korak ili dva i tada počeo pucati pozicioniran ispred prvog ili srednjeg stola bašte Caffe bara „Astoriya“. Branitelj je u unakrsnom ispitivanju svjedoku postavio pitanje da li je čuo riječi: “Evo ga, njega, njega”, što je svjedok negirao, pa je rekao da je on čuo da Adrijan Jurković dok upire prstom prema njemu govori: “Hajde sada, sada”, pri tome je išao prema njemu i prijetio rukom mašući, a onda je upirući prstom rekao ono što je svjedok čuo, te je također čuo da ga je nazvao pogrđnim imenom, te kada je svjedok uspio napraviti jedan korak Matko je počeo odmah pucati, s tim da je pojasnio da se Adrijan u trenutku kada je govorio takve riječi kretao prema njemu. Na upit branitelja na koji način je shvatio da su takve riječi bile upućene baš njemu, svjedok je naveo da je to jasno jer oni nisu imali konflikt sa Nikolom Nikolićem, već s njim, pored toga takvo što je zaključio jer tu nije bilo nikog drugog s kim su se svađali, a i napomenuo je da je jasno vidio da oni idu prema njemu, Adrijan sa prijetećim riječima, a i vidio da je Križanović okrenuo pušku prema njemu, pri tome se ponovno nije mogao izjasniti u koji točno dio. Na upit branitelja da li se moglo zaključiti da je oružje bilo usmjereno prema Nikoli Nikoliću, svjedok je odgovorio da bi se isto moglo reći i prema desecima ljudi koji su se nalazili pored ili iza, ali je očigledno da je on pogođen. Na upit branitelja da li, s obzirom da ne zna u koji dio tijela je bila usmjerena puška, svjedok ostavlja mogućnost da su prvi ili drugi hitac ispaljeni u zrak, svjedok je naveo da takvu mogućnost isključuje apsolutno jer puška nije bila dignuta u zrak nikako, nego je prilikom repetiranja bila

okrenuta prema zemlji, a odmah poslije prema njemu. Na upit branitelja svjedoku da li je on čuo zujanje nekih metaka, svjedok je odgovorio da je osjetio neki pritisak u ušima, što ne zna baš objasniti. Pri tome je naveo da kada je čuo prvi pucanj u njemu već bio šok, posebno što je kao osoba koja je živjela u ratu u Sarajevu preživjela razne grozote, tako da je on samo nakon prvog pucnja zanimemio i okrenuo se bočno u odnosu na osobu koja je pucala i više ništa nije činio. Na upit suda koliko je vremenski trajalo pucanje i da li je i koliki bilo vremenski razmak između pucnjeva, svjedok je rekao da je nakon prvog pucnja već malo doživio šok, tako da nije ni čuo koliko ih je bilo dalje, ali je nakon prvog pucnja vrlo brzo osjetio vrelinu po nogama nakon čega je pao i to je sve vrlo brzo završilo. Na upit suda, u vrijeme ispaljivanja hitaca za koje je naveo da ih je bilo više da li je optuženi na bilo koji način verbalno ili nekom drugom radnjom odvrtao Matka Križanovića od onoga što je on radio, odnosno, od radnje ispaljivanja hitaca prema njemu, na što je svjedok odgovorio da to apsolutno isključuje i djelovao je apsolutno prijeteći, pri tome Matku tada nije ništa govorio. Na upit suda u kakvom položaju tijela je bio on kada je Matko Križanović pucao prema njemu, tj. da li je stajao uspravno ili je bio sa spuštanim tijelom, te u kakvoj je poziciji bio Nikola Nikolić, svjedok je rekao da je stajao uspravno, ponovivši da je netom prije toga ustao sa viseće barske stolice, napravio jedan korak i bočno se okrenuo pri pucnjavi, a Nikolu Nikolića za vrijeme pucanja nije niti vidio. Na upit suda da li je pucanje od strane Matka Križanović počelo odmah u trenutku kada je optuženi pokazao prstom na svjedoka i rekao to što svjedok navodi da je zapamtio: “pičko”, te “hajde, hajde, sada”, na što je svjedok potvrdno odgovorio navodeći da je pucnjava odmah krenula. Na upit suda, svjedok je naveo da ima nadimak “Rus”. Na upit suda kako je završen sav taj događaj, svjedok je naveo da je kako je već rekao pao, jer su mu prostrijeljene obje noge, slomljene su mu kosti, nije vidio kako osobe o kojima je govorio odlaze, samo je uspio rukama doći do trotoara da se malo skloni, tada mu je prišao Nikola, a također je naveo da je nakon događaja ležao u bolnici, posjete nisu bile dozvoljene, sa Nikolom je razmijenio dvije do tri poruke putem telefona koje su se svodile uglavnom na to da ga je Nikola pitao o zdravstvenom stanju, a o događaju nisu razgovarali. Na upit suda kako je kod Križanovića koji je pucao bila pozicionirana puška, svjedok je odgovorio da je zapamtio da je puška bila bez kundaka, da je nije držao “ko lovački” u ravnini očiju, već je bila spuštena na njegove grudi. Svjedok je kao oštećeni naveo da postavlja imovinsko-pravni zahtjev, s tim da nije mogao specificirati po kojem osnovu i u kojem iznosu traži naknadu.

U svome iskazu svjedok Nikola Nikolić je naveo da se dana 07.08.2020. godine kada je došao iz Njemačke, gdje je u to vrijeme živio, sastao sa Igorom Čolić oko podne, kupali su se na obližnjem kupalištu, a onda se vratili u Čapljinu gdje su nakon nekog vremena otišli u Caffè bar „Craft“. Dok su bili zajedno pričao mu je Igor o problemima koje ima sa Adrijanom Jurković i njegovim bratom Markom, te Matkom Križanovićem. Svjedok je naveo da navedene osobe, koje i on osobno poznaje iz Čapljine, nisu susreli taj dan sve do kritičnog događaja u večer. Opisujući mjesto gdje su sjedili u kafiću „Craft“, naveo je da se radi o visokom stolu sa barskim stolicama na travnjaku. Tada je vidio da se kod pješačkog prijelaza parkira vozilo, iz kojeg je on primijetio da izlaze Adrijan Jurković i Matko Križanović, on ne zna jer nije primijetio da je bio još netko, ovaj drugi je u ruci nosio automatsku pušku kalašnikov, vidio je kako je nosi, repetira i diže. Svjedok je Igoru Čolić tada rekao šta je s ovima, Igor ih nije primijetio jer je bio okrenut, pa je pitao svjedoka šta se događa, pa se okrenuo da pogleda, a onda se ustao i „ukopao“. Svjedok se isto ustao i nije se odmicao od mjesta na kome je prethodno sjedio. Adrijan Jurković je u trenutku kada su stali, stajao sa Matkove desne strane, a onda je uperio kažiprst desne ruke u smjeru Igora Čolić i rekao: „Eno ga, njega, njega...“, nakon čega je Matko počeo odmah pucati. Svjedok je pojasnio da je vidio da je Matko repetirao pušku kada je bio na trotoaru, a onda je digao u položaj „na gotovs, u pravcu glave“, te je usmjerio prema Igorovim grudima i glavi. Svjedok je naveo da je čuo dva pucnja i zujanje

metka kraj svog lijevog uha, tada je Matko kako svjedok navodi „kao promašio“, a onda je ispalio dva metka opet u istom pravcu, kada je svjedok ponovno osjetio strujanje metaka pored svog lijevog uha. Nakon toga Matko je spustio pušku i pucao u Igorove noge i sa oba metka ga je pogodio u jednu i drugu nogu. Udaljenost između Igora i svjedoka naspram Matka i Adrijana je bila oko 4 do 5 metara. Tu je okolo bilo i drugih gostiju u kafiću, svjedok je bio šokiran, ukočen, bojao se za život. Nakon što je Igor pogođen u noge sa dva hitca i pao na tlo, oni su se udaljili sa lica mjesta, tako što su zajedno otišli sa istim vozilom sa kojim su se i dovezli, svjedok misli da je bio BMW ili „Peugeot“ i da je sive boje, kao se izjašnjava „tako nešto“. Odvezli su se u pravcu kružnog toka prema autobusnoj stanici. Tad su ljudi počeli panično trčati, prilazili su da vide šta je bilo, Igor je izvadio telefon da zove hitnu i dao svjedoku da priča, hitna je došla i odvezli su Igora u Dom zdravlja u Čapljini. Nakon toga je došla policija i svjedok je pitao malo povišenim glasom policiju sta su tu došli, rekavši im da idu hapsiti Adrijana Jurkovića i Matka Križanovića. Otišao je zatim u Dom zdravlja u Čapljini da vidi Igora, a onda u policijsku stanicu da čeka tužiteljicu radi davanja izjave, tada joj je ispričao događaj, a tužiteljica ga je pozvala radi zvanične izjave u Tužiteljstvo za dan 10.08.2020. godine, kada je i dao izjavu. Ispričao joj je sve što je znao i zapamtio, a policija iz Čapljine ga je dovezla u Tužiteljstvo u Mostar, te vratila u Čapljinu. Policajci su ga dovezli do zgrade PU Čapljina, pa je odlučio da posjeti brata. Kod brata se zadržao oko 15-20 minuta, te je krenuo prema očevom stanu. U jednom momentu je primijetio Adrijana Jurkovića koji se nalazio na motoru ispred bratove zgrade i primijetio je da se dva-tri puta okrenuo oko kružnog toka dok svjedok nije prešao cestu i popeo se na trotoar kuda se svjedok kretao. Svjedok je nastavio hodati pješke prema očevom stanu mada je bio zabrinut kada ga je ugledao, jer je njegovo pojavljivanje na motoru povezo sa davanjem izjave u svojstvu svjedoka povodom ranjavanja Igora Čolića. Adrijan je usporio je i nastavio da se kreće njemu iza leđa. U jednom trenutku je prošao sa svjedokove desne strane i parkirao se ispred kafića „D&D“ gdje je i ušao. Za vrijeme dok je išao iza njega nije mu se obraćao, ali ga je gledao, svjedok je osjećao strah jer mu je poznato i da je Adrijan problematična osoba, sklona incidentima. Svjedok je naveo da su toga dana on i Igor Čolić popili par piva uz ručak, nisu bili pijani, na upit inspektora iz Mostara su ga u policijskoj stanici alkotestirali nakon par sati, nije imao alkohola u organizmu.

U unakrsnom ispitivanju od strane branitelja, svjedok je naveo da mu je poznato da Adrijana zovu „Penjić“, da mu je poznat Jadranko Banožić i da je taj uvijek u društvu sa Adrijanom, ali tu večer kada je bila pucnjava nije bio tu, da je za vrijeme dok su sjedili u kafiću „Craft“ popio jednu pivu. Branitelj mu je prezentirao iskaz iz istrage, tražeći izjašnjenje zašto u iskazu od 10.08.2020. godine nije rekao da je Križanović tada i repetirao pušku, kako to tvrdi na glavnoj raspravi, na što je svjedok rekao da je točno sve što je izjavio. Pojasnio je da je Matko pušku držao na ramenu i nišanio, svjedok je vidio da se radi o puški kalašnjikov jer je pucao sa četiri, pet metara. Zapamtio je da je Matko izašao sa mjesta suvozača, a ne zna odakle je izašao Adrijan, s tim kad su izašli stajali su jedan kod drugoga, Adrijan sa desne Matkove strane kad mu je i govorio: „Eno ga, njega, njega...“ i uperivao prstom u Igora, nakon čega je Matko počeo odmah pucati. Određujući pozicioniranost stola gdje je za stolom bio sa Igorom svjedok je određujući se u odnosu na fotografiju DO-1 rekao da su se oni nalazili negdje oko sredine bijelog vozila na toj slici, a Matko i Adrijan kod prednjeg stola sa desne strane u bašti kafića „Astorija“. Na upit branitelja kako je zaključio da je Matko pucao baš u Igora Čolića rekao je da je to jasno jer je imao problema baš s Igorom, on ih osobno zna „ćao za ćao“ i nikad nikakvih poslova s njima nije imao, a pored toga tu osim njih dvojice nije bilo više nikoga, a Adrijan je uperivao prstom prema njihovom stolu. Branitelj je prezentirao svjedoku ponovno navedeni iskaz iz istrage kada je rekao da je bilo tu još osoba koje nije uspio vidjeti, na što je svjedok odgovorio da je vidio Adrijana i Matka, a na upit da li je vidio Marka Jurkovića odgovorio je da je možda i on bio tu, ali ga on nije primijetio. Svjedok je na dalji upit kako je to on oba puta kada su ispaljena po dva metka čuo zujanje metaka dok takvo što nije zapamtio

Igor Čolić, istakao da je on osobno bio svjestan, potvrdivši da je to čuo i gledao u čovjeka kako puca u njihovom pravcu, metci su mu prošli kraj lijeve strane, stajali su pokraj okruglog barskog stola koji ih je dijelio, a između su prolazili metci, ponovivši da su se kada je otpočela pucnjava oni ustali i ostali stajati kako su i sjedili, s tim da se Igor okrenuo prema osobi koja je pucala. Svjedok je ponovno naveo da je Matko Križanović nakon navedena četiri ispaljena metka prema Igorovoj glavi, oborio pušku prema dolje, prema donjem dijelu Igorovih noga i pogodio dva puta. Potvrdio je da je bliže kafiću „Astoriya“ bilo parkirano vozilo „Smart“, za koje zna da je vozilo Adrijana Jurković, a ne zna da li je i kada to vozilo odveženo.

Na upit suda, svjedok se izjasnio da se kada je Matko Križanović pucao svaki put radilo o pojedinačnoj paljbi, da je kada je Igor Čolić propucan kroz noge on pao na tlo, a da su Adrijan Jurković i Matko Križanović sjeli u auto i bježe, udaljavaju se sa lica mjesta, oni tada više ništa ne govore niti čine, u vremenu za koje je ispaljeno šest metaka nitko ih od trećih osoba nije sprječavao u daljnjim radnjama, sve je trajalo ukupno mnogo je reći minut, onda su se okrenuli i otišli. Upitan da precizira kako je on stajao u odnosu na Igora Čolića svjedok je naveo da su obojica bila u stojećem položaju nakon što su se ustali, a kako su prethodno sjedili za barskim stolom jedan naspram drugog Igor je bio naprijed prema osobi koja puca-Matku Križanović, a Igor bio ispred njega toliko da ga je mogao dodirnuti rukom, u širinu su bili međusobno razmaknuti malo za širinu barskog stola koji je okrugli, ocjenjuje da su bili razmaknuti dijagonalno 70-80 cm, te on pri tom razmaku kada su ispaljena četiri hitca osjeti strujanje metaka između njih, s tim da je razlika u visini između njega i Igora oko 5 cm. Istakao je da je potpuno siguran da je ispaljeno šest hitaca, da između pojedinačno ispaljenih hitaca koje opisuje da su ispaljeni dva, druga dva i na kraju u noge još dva, Igor nije napravio iskorak u odnosu na svjedoka već se „ukopao“ kao i on čekajući hoće li ga ubiti i pogoditi projektil. Navodi, da je između serija ispaljenih metaka koji su ispaljeni dva, druga dva i na kraju u noge još dva je bio vremenski razmak od dvije-tri sekunde, a za to vrijeme Adrijan Jurković ne čini ništa da odvraća Križanovića od onoga što čini. Prije samog ispaljivanja hitaca čuo je samo Adrijanove riječi: „Evo ga, njega..., njega...“, a da li je Adrijan govorio još nešto i neke riječi koje on nije razaznao ne može se sjetiti.

Razmatrajući iskaz svjedoka Igora Čolića sam za sebe, sud je stekao dojam da je ovaj svjedok pri davanju iskaza veoma oprezno davao navode, jasno ističući okolnosti pri direktnom ispitivanju koje ne može potvrditi jer je bio u ogromnom strahu i šoku, a što sud nalazi potpuno logičnim kod okolnosti napada na njegov život, a takav stav svjedoka je dodatno doprinjeo dojmu uvjerljivosti iskaza. Razmatrajući iskaz svjedoka Nikole Nikolić sam za sebe, sud je našao da je isti također uvjerljivo dan, sa jasnim i konkretnim odgovorima koji su kroz ispitivanje zadržali logičan slijed.

Obrana je u završnoj riječi ukazala na međusobnu različitost ova dva iskaza, međutim, sud je našao da su iskazi u odnosu na okolnosti koje čine bitna obilježja kaznenog djela suštinski usuglašeni, da oni u tim relevantnim okolnostima isto govore o predmetnom događaju, u okviru onoga što je svaki od njih opazio i zapamtio. Sud nalazi da za ocjenu da je pojedini iskaz vjerodostojan nije nužno utvrditi da je on apsolutno u svim detaljima podudaran nekom drugom iskazu, jer nema svatko istu moć percipiranja, osobito onih detalja kojih su izvan fokusa glavnog događaja (događaja takve prirode koji je prijetnja životu nekome osobno ili druge mu bliske osobe), posebno u trenutku kada je netko izložen ogromnom strahu i šoku, čemu su konkretne prilike bili izloženi svjedoci (kakvo stanje izražavaju u iskazima oba svjedoka), a pri tome imajući u vidu i da se događaj odvio iznenadno i brzo. Sasvim je razumljivo da je sposobnost zapažanja i pamćenja pojedinosti predmetnog događaja individualna i da ovisi od niza faktora, uključujući i psihičko stanje u kojem su se svjedoci nalazili u momentu događaja u kome se vršio konkretan napad na život.

Branitelj je tako ukazao na po njemu neprihvatljiv navod svjedoka Nikole Nikolić koji je rekao da su se Adrijan Jurković i Matko Križanović dovezli vozilom „BMW“ ili „Peugeot“ jer te dva vozila nemaju po branitelju nikakve sličnosti, posebno mu je sporno što je svjedok rekao da je bio sive boje ili tako nešto, jer da ukoliko ne zna razliku između tipe dva vozila, za branitelja je neprihvatljivo da ne zna razlikovati boje, to imajući u vidu da je Igor Čolić rekao da je vozilo bilo „BMW“ i crno, tamno. Branitelju je neprihvatljivo da svjedok Nikola Nikolić nije spomenuo prisustvo brata optuženog, Marka Jurkovića, dok je to naveo Igor Čolić.

Ovaj sud nalazi da to što svjedok nije sa sigurnošću ukazao na tipu vozila s kojim su se dovezli optuženi i Matko Križanović apsolutno ne znači neuvjerljivost njegovog iskaza, posebno kada se ima u vidu da je to vozilo parkirano dosta dalje u odnosu na stol gdje su bili svjedoci, što je vidljivo prema izjašnjenju oba svjedoka da vozilo nije bilo parkirano ispred kafića „Craft“ gdje su bili svjedoci, već ispred kafića „Astoriya“ kod pješačkog prijelaza (raspored pozicija provjeravana prema fotografiji lica mjesta DO-1), pa nema ništa čudno u tome što svjedok Nikola Nikolić nije precizno odredio tipu vozila, a niti je čudno da se pri takvim okolnostima nije precizno izjasnio o boji vozila navodeći da je siva ili tako nešto, dok je svjedok Igor Čolić rekao da je vozilo crno, tamno, dakle, oba svjedoka suštinski ukazuju da se radilo o tamnom vozilu. Pored toga, nalazi sud, ono što neki svjedok iskaže sa nesigurnošću, a pri tome postoji objektivni razlog za njegovu nesigurnost (udaljenost vozila od mjesta gdje su sjedili, emotivno stanje u kome su bili, fokus na drugi podražaj), ni u kojem slučaju ne može govoriti o njegovoj nevjerodostojnosti. Također, nema ništa čudno što pri danim okolnostima događaja, brzini i intenzitetu kojim se isti odvio, te strahu svjedoka, on nije primijetio Marka Jurkovića, posebno kada ovaj ne čini ključne radnje u samom događaju, pa je logično pažnja svjedoka bila usmjerena prema optuženom i Križanoviću.

Branitelj je ukazao da tri dana nakon ispitivanja u Tužiteljstvu, što je branitelju čudno „zašto se sasluša svjedok u ovakvo bitnom predmetu tri dana nakon događaja“, svjedok Nikolić nije ukazao da je Križanović kada je došao repetirao pušku.

Sud ne vidi, niti je za to branitelj dao valjane argumente, što bi to bilo čudno da se svjedok Nikola Nikolić sasluša nakon tri dana, posebno što je taj svjedok vrlo jasno iskazao da je kritičnu večer u PU Čapljina u operativne svrhe iznio saznanja, a onda je dogovoren termin za ispitivanje u Tužiteljstvu za tri dana, kada je svjedok tu i saslušan, te je, kako sam navodi, tad iznio sve što mu je bilo poznato. Kako je branitelj svjedoku prezentirao dio iskaza iz istrage, tražeći izjašnjenje zašto u iskazu od 10.08.2020. godine nije rekao i da je Križanović na licu mjesta repetirao pušku kako to tvrdi na glavnoj raspravi, na što je svjedok rekao da je točno sve što je izjavio, sud zaključuje da je svjedok istovjetno opisao događaj u istrazi, kao i na pretresu (naravno, odnosi se na prezentirane dijelove iskaza na glavnoj raspravi), s tim što je na glavnoj raspravi naveo da je Matko Križanović na licu mjesta repetirao pušku, koja okolnost po stavu suda, prvo, nema značaj kakav joj pripisuje branitelj, drugo, to što u je u istrazi svjedok propustio nešto da kaže, a nije mu postavljeno pitanje radi razjašnjenja ne može značiti nevjerodostojnost njegovih navoda, a treće, navod ovoga svjedoka da je Križanović na licu mjesta repetirao pušku potpuno je suglasan onome što tvrdi i svjedok Igor Čolić.

Dalje branitelj ukazuje, da je svjedok Nikola Nikolić primijetio da se Adrijan i Križanović kreću prema ulazu kafića „Astoriya“ i tu su stali, pa taj navod da su stali smatra suprotstavljenim onome što navodi svjedok Igor Čolić, da su kretali prema njima. Pri tome o toj okolnosti navodi da je svjedok Igor Čolić rekao potpuno suprotno od svjedoka Nikolića, a to je: da se optuženi nalazio sa prednje strane vozila i da je išao prema oštećenom, Adrijan se nalazio ispred auta gdje su farovi i maska od auta i kretao se prema stolu za kojim je sjedio oštećeni i Nikolić, ruka optuženog je bila u zraku i prijeteći je išao prema Čoliću, Marko i

Adrijan su izašli sa vozačeve strane i izašli na cestu, a Križanović direktno na trotoar, pojasnio je oštećeni Igor Čolić dakle da su optuženi i njegov brat bili bliže jedan drugom dok je Križanović izašao sa druge strane vozila, pa je bio dalje od njih kojih metar, dva, tri, četiri, pet m. Branitelj smatra da se postavlja logično pitanje – otkud to da se optuženi nađe sa desne strane Križanovića, kad je u tom trenutku Križanović, kako kaže oštećeni Igor Čolić, bio udaljen od njih koji metar.

Sud nalazi da je svjedok Igor Čolić izjašnjavajući o okolnostima koje su predmet prednjeg prigovora branitelja naveo da se okrenuo prema toj strani odakle je čuo zvuk i vidio je crni tamni „BMW” koji se parkirao, to vozilo se parkiralo odmah uz trotoar na cesti ispred kafića „Astoriya” i onda je primijetio da su iz vozila izašle tri osobe, i to: Adrijan Jurković, koji je išao prema njemu sa dignutom rukom prijeteci, nazivao ga je pogrđnim riječima, čuo je da je rekao „pičko”, te je rekao: „hajde sada, sada”, pri tome upirući u svjedoka prstom; također je vidio da je sa strane vozača iz vozila izašao i Adrijanov brat Marko Jurković koji je u zraku digao ruku i repetirao je pištolj; kretali su se svi u pravcu prema stolu gdje je svjedok sjedio sa prijateljem Nikolom Nikolić; u trenutku dok je išao prema njima, Adrijan je prstom prijetio i svašta je govorio; svjedok je razumio pogrđne riječi i riječi: „Hajde sada, sada”, pri kojima je upirao prstom u njega, a sve ostalo nije razumio; u to isto vrijeme svjedok je primijetio da je sa vozačeve strane izašao Adrijanov brat, koji je kako je naveo repetirao pištolj i također krenuo prema njemu, a u isto vrijeme kad i taj iz vozila je na nogostup izašao Matko Križanović, koji apsolutno ništa nije pričao nego je odmah prilikom izlaska pušku uperio prema njemu i onda počeo pucati, što znači, pojašnjava svjedok, da nije stigao reagirati na bilo kakav način, niti bilo što reći; na upit tužiteljice da pojasni dinamiku kretanja tri osobe koje navodi, svjedok je naveo da su njih trojica istovremeno izašla iz vozila, s tim da su Jurkovići izašli sa strane, dok je Križanović izašao direkt na trotoar gdje su svi u jednom trenutku završili i prvi pucnjevi su se dogodili baš u trenutku kada su svi već bili na trotoaru; naveo je da je Matko krećući se prema njemu repetirao automatsku pušku kalašnjikov, držao ju je dole, a onda ju je podigao; nije siguran da li je u trenutku kada je Matko Križanović repetirao pušku Adrijan i dalje pričao jer je bio u izrazitom strahu; ponovo napominje da su u momentu repetiranja sva trojica bila na trotoaru, a Matko je bio od njih koji metar dalje, a u odnosu na svjedoka su bili otprilike isto udaljeni, samo što je kut stajanja bio drugačiji, svjedok procjenjuje da su svi stajali na udaljenosti nekih šest do osam metara od njega, pa je u sudnici pokazao razdaljinu za koju je branitelj rekao da cijeni da se radi od oko 4m, pa je svjedok rekao da to iskazuje iskazuje otprilike; u unakrsnom ispitivanju branitelj optuženog je svjedoku prezentirao fotografiju mjesta u Čapljinu na kojem se desio kritični događaj (sačinjena po kazivanju branitelja nekoliko dana pred početak suđenja) koja je izvedena kao DO-1, pa je svjedok potvrdio da ta fotografija prikazuje mjesto gdje se dogodio kritični događaj, pri tome je svjedok pojasnio da je vozilo „BMW” bilo parkirano ispred Caffè bara „Astoriya” na pješački prelaz, ispred je bilo parkirano vozilo „Smart”, za koje je svjedok naveo da mu je poznato da je Adrijanovo vozilo, naveo je da je njih svu trojicu vidio kakao izlaze iz toga vozila „BMW” kojom prilikom je Adrijan išao prema njemu s prijetecim riječima, Marko je išao sa zadnje strane na cestu repetirajući pištolj, dok je Matko sa suvozačevog sjedišta išao bočno prema bašti Caffè bara „Astoriya” odakle je i pucao, pa je pojasnio da su se braća prema njemu kretali travnatim dijelom dok je Matko išao pločnikom bočno, jer je izašao s druge strane vozila i stao je pri prednjim stolovima u Caffè bar „Astoriya”; naveo je da je Matko repetirao pušku u hodu i nakon što je repetirao napravio je još možda korak ili dva i tada počeo pucati pozicioniran ispred prvog ili srednjeg stola bašte Caffè bara „Astoriya”; branitelj je u unakrsnom ispitivanju svjedoku postavio pitanje da li je čuo riječi: „Evo ga, njega..., njega...”, što je svjedok negirao, pa je rekao da je on čuo da Adrijan Jurković dok upire prstom prema njemu govori: „Hajde sada, sada”, pri tome je išao prema njemu i prijetio rukom mašući, a onda je upirući prstom rekao ono što je svjedok čuo, te je također čuo da ga je nazvao pogrđnim imenom, te kada je svjedok uspio napraviti jedan

korak Matko je počeo odmah pucati, s tim da je pojasnio da se Adrijan u trenutku kada je govorio takve riječi kretao prema njemu.

Svjedok Nikola Nikolić u odnosu na osporavane okolnosti navodi da je tada vidio da se kod pješačkog prijelaza parkira vozilo, iz kojeg je on primijetio da izlaze Adrijan Jurković i Matko Križanović, on ne zna jer nije primijetio da je bio još netko, ovaj drugi je u ruci nosio automatsku pušku kalašnikov, vidio je kako je nosi, repetira i diže; zapamtio je da je Matko izašao sa mjesta suvozača, a ne zna odakle je izašao Adrijan, s tim kad su izašli stajali su jedan kod drugoga, Adrijan sa desne Matkove strane kad mu je i govorio: „Eno ga, njega, njega...“ i uperivao prstom u Igora, nakon čega je Matko počeo odmah pucati; određujući pozicioniranost stola gdje je za stolom bio sa Igorom svjedok je određujući se u odnosu na fotografiju DO-1 rekao da su se oni nalazili negdje oko sredine bijelog vozila na toj slici, a Matko i Adrijan kod prednjeg stola sa desne strane u bašti kafica „Astorijska“.

Prema tome, uspoređujući iskaze ova dva svjedoka kod prednjih osporavanih okolnosti dinamike događaja, sud nalazi da oba svjedoka isto navode da su optuženi Adrijan Jurković i Matko Križanović izašli iz vozila parkiranog kod pješačkog prijelaza (ispred kafica „Astorijska“), oba svjedoka navode da su se oni kretali prema njima, da je Križanović krećući se repetirao pušku, te da je onda Križanović pucao kada se zaustavio, što je precizno iskazao svjedok Nikolić, ali jasno proizilazi i iz iskaza svjedoka Čolića (svjedok Čolić u raznim dijelovima iskaza navodi: da su se prvi pucnjevi dogodili baš u trenutku kada su svi već bili na trotoaru, navodi u momentu repetiranja sva trojica bila na trotoaru, a Matko je bio od njih koji metar dalje, a u odnosu na svjedoka su bili otprilike isto udaljeni, samo što je kut stajanja bio drugačiji; Križanović je napravio još možda korak ili dva i tada počeo pucati pozicioniran ispred prvog ili srednjeg stola bašte Caffe bara „Astorijska“). Dakle, u prednjim okolnostima nema suštinske razlike u iskazima svjedoka. U odnosu na pozicioniranost optuženog u odnosu na Matka Križanović, oba svjedoka suštinski tvrde da su se u trenutku ispaljivanja metaka i optuženi i Križanović našli na trotoaru u dovoljnoj blizini jedan u odnosu na drugog, te na istoj udaljenosti od svjedoka, što su relevantne okolnosti vezane za bitna obilježja kaznenog djela i dinamiku kritičnog događaja kod kojih su svjedoci opet suštinski suglasni. Okolnost da li se u jednom momentu događaja optuženi našao baš sa desne Križanovićeve strane, što obrana ocjenjuje nemogućim, a tvrdi svjedok Nikolić, apsolutno nema nikakav odlučujući značaj, pa kod suštinske suglasnosti u odnosu na relevantne okolnosti kritičnog događaja, ne može se ni u kojem slučaju govoriti o nevjerodostojnosti iskaza navedenih svjedoka.

Također branitelj ukazuje, da postoji ogroman, nepremostiv jaz u iskazima oštećenog Čolića i Nikolića i u dijelu gdje govore o tome kada je oštećeni Čolić vidio napadače, pa tako svjedok Nikolić u svom iskazu navodi da sa mjesta suvozača izlazi čovjek koji drži pušku u ruci, zatim da istu tu pušku repetira i podiže u položaj „na gotovs“ uperen u njihovom pravcu. Svo to vrijeme, prema iskazu Nikolića ključnog svjedoka, oštećeni Čolić je bio okrenut leđima i nije vidio šta se dešava, znači cijeli taj tok događaja kako Nikolić kaže Čolić nije vidio. Tek kada se sve to dogodilo znači sve kad se to izdešavalo - izlazak čovjeka sa puškom u ruci, repetiranje. Stajanje na mjestu odakle je pucao, podizanje puške, nišanje, svjedok Nikolić tek tada prema njegovom iskazu kazuje Čoliću „šta je s onima“, misleći na lica koja su izašla iz BMW ili Peugeota, i to je prema iskazu Nikolića, trenutak u kom se, tek tada oštećeni okreće prema optuženom i licu koje drži pušku. Podsjeća da je oštećeni Čolić u svom iskazu rekao potpuno suprotno od onoga što smo čuli od Nikolića, ne malo drugačije, potpuno suprotno. U svom iskazu rekao je i opisao tko je sve stigao sa BMW-om, opisuje vidi dolazak BMW-a ne sivog kako Križanović kaže, crnog, vidi i lica, ovaj Nikolić vidi dva, tko je i na koja vrata izašao, sve to vidi Čolić, gdje je i kako izašao Križanović, vidi trenutak kako je Križanović repetirao pušku, zatim kako je Križanović podigao pušku.

Sud nalazi da je potpuno netočna interpretacija iskaza svjedoka Nikolića i Čolića od strane branitelja, kada tvrdi da je oštećeni Čolić bio okrenut leđima i nije ništa vidio, jer takvo što ne proizilazi pri pravilnoj analizi iskaza navedenih svjedoka. Objašnjavajući ovaj dio događaja u odnosu na koji se odnose prigovori branitelja optuženog, vidljivo je da je svjedok Čolić navodi da je u jednom trenutku čuo neke psovke i neku galamu i nije odmah znao da je to njemu upućeno; okrenuo se prema toj strani odakle je čuo zvuk i vidio je crni tamni “BMW” koji se parkirao; to vozilo se parkiralo odmah uz trotoar na cesti ispred kafića “Astoriya” i onda je primijetio da su iz vozila izašle tri osobe, i to Adrijan Jurković, koji je išao prema njemu sa dignutom rukom prijeteci, nazivao ga je pogrđnim riječima, čuo je da je rekao “pičko”, te je rekao: “hajde sada, sada”, pri tome upirući u svjedoka prstom. U odnosu na isti dio događaja svjedok Nikolić navodi da je vidio da se kod pješačkog prijelaza parkira vozilo, iz kojeg je on primijetio da izlaze Adrijan Jurković i Matko Križanović, on ne zna jer nije primijetio da je bio još netko, ovaj drugi je u ruci nosio automatsku pušku kalašnikov, vidio je kako je nosi, repetira i diže; on je Igoru Čolić tada rekao „šta je s ovima“, Igor ih nije primijetio jer je bio okrenut, pa je pitao svjedoka šta se događa, pa se okrenuo da pogleda, a onda se ustao i „ukopao“; svjedok se isto ustao i nije se odmicao od mjesta na kome je prethodno sjedio; Adrijan Jurković je u trenutku kada su stali, stajao sa Matkove desne strane, a onda je uperio kažiprst desne ruke u smjeru Igora Čolić i rekao: „Eno ga, njega..., njega...“, nakon čega je Matko počeo odmah pucati. Prema tome, očigledno je netočan navod branitelja da Igor Čolić nije vidio cijeli tok događaja, naime, evidentno je da dolazak, parkiranje vozila iz koga izlaze optuženi i Križanović prvo uočava svjedok Nikolić, ali se nakon toga odmah okrenuo i svjedok Čolić tako da je vidio prilazak navedenih lica prema njima i ostale opisne radnje.

Za branitelja su sporne i riječi koje je, kako on kaže, navodno izgovorio optuženi, pa navodi da je svjedok Nikolić rekao da je optuženi uperivao prstima u Igora Čolića i da je govorio „eno ga, eno ga“ i Križanović je odmah počeo pucati iz automatske puške. Upitan od strane tužiteljice da li je nakon tih riječi, rekao još nešto, svjedok Nikolić je bio izričit da nije ništa drugo čuo. Kroz unakrsno ispitivanje, ovaj svjedok je rekao da optuženi kažiprstom upire u Igora Čolića i da govori baš Križanoviću govori „eno ga, eno ga, njega, njega“ ali upitan dalje otkud zna da optuženi to govori baš Križanoviću, a ne nekom drugom, svjedok „zaključuje“ da optuženi to govori Križanoviću zato što ovaj drži pušku u ruci. Svjedok, dakle, zaključuje branitelj, pretpostavlja da je to bilo upućeno Igoru jer su braća Jurkovići bili u konfliktu sa Igorom Čolićem i pri tome citira svjedoka Nikolića: „...u pravcu mene i Igora, znači, nema tu više nikog oko nas. U mene i Igora pokazivao u pravcu našeg stola i govori eno ga, njega, njega, njega...“. Stoga, branitelj dalje smatra da Nikolić ni u jednom dijelu iskaza ne kaže da je optuženi pokazivao samo u pravcu Igora, već da je optuženi pokazivao u pravcu Nikolića i Čolića, u pravcu njihovog stola. Upitan i od strane suda, da li ostavlja mogućnost da je optuženi i pored toga što je bio toliko izričit u svom odgovoru da je ipak još nešto govorio, svjedok Nikolić je bio izričit: „...ne, to sam čuo i uprerivanje prsta...“. Na dalje, kako branitelj kaže „insistiranje suda“ da li je optuženi išta drugo govorio osim eno ga eno ga, pa i nešto što svjedok nije razaznao da je optuženi govorio, svjedok Nikolić bio je izričit i rekao da nije čuo, te da li optuženi nije nešto drugo rekao ili se svjedok ne može sjetiti, svjedok Nikolić je rekao, citiram „...ne mogu se sjetiti, znači čuo sam to eno ga, njega, njega, njega i počeo je pucati...“. Branitelj navodi da je nakon po njemu ovako nedopuštenog ispitivanja svjedoka od strane suda, sa istim pitanjem je nastavila i tužiteljica, tražeći od svjedoka ponovo da se izjasni, da se izjasni da li postoji mogućnost da je on još nešto rekao što svjedok u tom momentu nije razaznao ili čuo, svjedok je rekao da je to već odgovorio, a tužiteljica zaključuje da ipak postoji takva mogućnost postoji, to svjedok nije rekao ni u jednom trenutku. Na kraju branitelj

zaključuje da koliko god se nastojalo od svjedoka Nikolića „iščupati“ da kaže da je optuženi ipak još nešto govorio osim tog „eno ga, njega, njega“, od svjedoka Nikolića to nismo čuli.

Branitelj ukazuje da je svjedok Igor Čolić negirao da je čuo da je Adrijan Jurković izgovorio riječi: „Eno ga, njega, njega.“, pri tome da je naveo da su se Adrijan, Križanović i Marko već vozali i prolazili s autom gdje su sjedili dvojica svjedoka, pa da onda svjedok navodi da to za njega nema logike.

Što se tiče riječi koje su pojedinačno zapamtili svjedoci, sud nalazi da je svjedok Nikola Nikolić zapamtio riječi optuženog Adrijana Jurković: „Eno ga, njega..., njega...“ neposredno pred pucanje, dok je s druge strane svjedok-oštećeni Igor Čolić čuo prijeteće riječi koje je Adrijan Jurković izgovarao dok se kretao prema njemu, i to pogrdne riječi, misli „Pičko“ pri tome mu je prijetio prstom mašući gore-dolje, te „Hajde, sada, sada...“, s tim što je svjedok Čolić potvrdio da je optuženi izgovorio više riječi, a oba svjedoka su suglasno izjavila da je optuženi pred sami trenutak ispaljivanja hitaca od strane Matka Križanović prstom ruke pokazivao prema oštećenom. Precizno ispitan svjedok Nikola Nikolić od strane suda radi izjašnjenja da li je on zapamtio da je Adrijan Jurković još nešto govorio (neke riječi koje on možda nije razaznao), što branitelj bez ikakvog pravnog osnova smatra nedopuštenim ispitivanjem (što je posebno apsurdno kad se radi o onome što je relevantno, a nitko ranije od stranaka ili branitelja nije niti pokušao razjasniti, a pri tome sud ponovljena pitanja tužiteljice u tom smislu nije dopustio), je potvrdio da je on čuo samo riječi: „Eno ga, njega, njega...“, te da se ne može sjetiti da li je bilo još nekih riječi, što će reći, zaključuje sud, da izrijeckom takvo što svjedok nije isključio. Kod takve situacije, sud je uzeo u obzir činjenicu da je oštećeni-svjedok Igor Čolić naveo da je zapamtio da je Adrijan Jurković izgovorio više riječi, pri tome govoreći podrugljive riječi i prijeteći prstom, a i pokazujući prstom u oštećenog -što su ustvari suglasno izjavila oba svjedoka. Iz oba ova iskaza proizilazi da je pucnjava započela odmah nakon riječi optuženog i njegovog pokazivanja na oštećenog. Stoga, sud nalazi da su oba svjedoka zapamtila različite riječi koje je izgovorio optuženi, očigledno izgovorene u drugim trenutcima. Sud također zaključuje, da su pogrdne riječi, te „Hajde, sada, sada...“, koje su praćene gestikulacijom mašući prstom gore dolje, izgovorene dok je prilazio oštećenom Čoliću, kako to proizilazi iz iskaza oštećenog, takve riječi i radnje iskazuju neprijateljski i napadački stav izražen prema oštećenom, dok su riječi „Eno ga, njega..., njega...“ one koje čine jedinstvenu cjelinu i doprinose ostvarenju zabranjene posljedice na koju su optuženi i Matković pristali, u vidu lišenju života oštećenog. Upravo riječi „Eno ga, njega..., njega...“ predstavljaju one kojima je optuženi navodio Matka Križanovića na izvršenje kaznenog djela, jer je tim riječima i upirući prstom u oštećenog, upravo ohrabrivao, ubjeđivao i poticao Križanovića s kojim je došao na lice mjesta i koji je imao automatsku pušku da puca u oštećenog. Kao izvjesnu kontrolnu analizu, sud je izveo zaključak da se sadržajno i pojmovno značenje riječi optuženog koje su pojedinačno zapamtili svjedoci, u suštini ne može smatrati suprotstavljenim djelu i posljedici, posebno kod radnje pokazivanja prstom na oštećenog i ispaljivanja hitaca koje je uslijedilo neposredno nakon toga, a što su potvrdila oba svjedoka, iz kojeg razloga branitelj potpuno neutemeljeno nastoji prikazati riječi koje je čuo svjedok Nikolić onima koje nemaju logike stvarajući vlastiti kontekst nečega što ustvari ne proizilazi pravilnom analizom iskaza oštećenog. Branitelj potpuno neutemeljeno također nastoji prikazati da ova dva svjedoka nisu sigurna da je napad bio usmjeren na oštećenog Čolića, jer to tako ne proizilazi iz iskaza svjedoka Čolića i Nikolića, posebno kada isti ukazuju da Nikola Nikolić nije bio u bilo kakvom sukobu, niti odnosima sa optuženim i Križanovićem već ih je poznavao iz viđenja, dok je oštećeni bio sa optuženim u sukobu otprilike dvije godine unazad kritičnog događaja, a ovaj prigovor je potpuno i apsurdan kada se ima u vidu da je nakon ispaljena četiri metka u pravcu glave oštećenog Čolića, Križanović spustio pušku i sa dva ispaljena hitca propucao oštećenog kroz obje noge, dakle, i iz potpuno objektivnih okolnosti je jasno da se radilo o napadu upravo na oštećenog Čolića.

Pri tome, branitelj smatra i da se uzme otprilike razdaljina između svjedoka u odnosu na Križanovića i optuženog, za koju udaljenost svjedok Čolić tvrdi da je bila „sedam, osam metara, otprilike“, da bi imajući u vidu navode svjedoka prije svega navode svjedoka Gabrijela Dragičević, Mije Jeličić, Tonke Raguž i Zvonimira Šimunović koji opisuju da je te prilike bila glasna muzika u kafićima, bilo dvojbeno da svjedoci ipak čuju što je Adrijan govorio, pa smatra da je zato sud trebao dopustiti balističko vještačenje „kako bi on barem približno uspio dokazati“ gdje je tko bio.

Točno je da svjedoci Gabrijela Dragičević, Mija Jeličić, Tonka Raguž i Zvonimir Šimunović navode da je kritične prilike bila glasna muzika u kafićima, međutim, takva okolnost sama po sebi ne može dovesti u pitanje navode svjedoka Nikolića i Čolića da su čuli riječi optuženog, posebno kada se uzme u obzir da se svjedoci Čolić i Nikolić (pa tako i optuženi i Križanović), nisu nalazili na dijelu terase pri unutrašnjosti kafića gdje su bili navedeni svjedoci, već su se nalazili na izdvojenim stolovima na travnatoj površini iza betonskog trotoara na kome su bili i optuženi i Križanović, pozicija vidljiva prema kazivanju svjedoka Čolića i Nikolića na fotografiji DO-1, a pored toga logično je da su Čolić i Nikolić bili fokusirani na Jurkovića i Križanovića. O okolnosti međusobne udaljenosti između svjedoka u odnosu na optuženog i Križanovića jasno su posvjedočili svjedoci Čolić i Nikolić.

Također, branitelj postavlja pitanje na osnovu čega se može zaključiti da je Križanović, ako je pucao, htio lišiti života Čolića, da li na osnovu iskaza „alkoholiziranog“ svjedoka Nikolića koji je čuo zujanje metaka pored lijevog uha, dok to nije čuo Igor Čolić. U tom smislu branitelj navodi da se onda može izvući samo zaključak da je pucao u Nikolića.

Da je svjedok Nikola Nikolić bio „alkoholiziran“ koji pojam za branitelja očigledno predstavlja stanje u kome taj svjedok na pravi način nije mogao poprimiti događaj, ne proizilazi niti iz jednog dokaza iz spisa, pri tome svjedok Nikolić navodi da su u kafiću dok su sjedili popili jednu pivu, te ranije uz ručak još par piva (događaj se dogodio oko 20,50 sati). Suprotno stavu branitelja, ne može se zaključiti da je napad vršen na Nikolića iz razloga što, kako je naprijed navedeno, isti je i Križanovića i Jurkovića poznao samo iz viđenja i s njima nije imao nikakve veze, dok je Čolić imao stalne sukobe unazad dvije godine od događaja, a i objektivna okolnost da je nakon ispaljena četiri hitca u pravcu glave Čolića sa dva hitca koja su uslijedila prostrjeljen kroz noge, upravo govore jasno da je napad vršen na Čolića. Dalje, kako je to Nikolić osjetio zujanje metaka jasno je iz njihove međusobne pozicioniranosti kako je to naveo taj svjedok, pa je istakao da su obojica bila u stojećem položaju, prethodno su sjedili za barskim stolom jedan naspram drugog i tako su se ustali pa je Igor bio naprijed prema osobi koja puca-Matku Križanović, a Igor je bio ispred njega toliko da ga je mogao dodirnuti rukom, u širinu su bili međusobno razmaknuti malo za širinu barskog stola koji je okrugli, pa ocjenjuje da su bili razmaknuti dijagonalno 70-80 cm, te on pri tom razmaku kada su ispaljena četiri hitca osjeti strujanje metaka između njih, s tim da je napominje da je razlika u visini između njega i Igora oko 5 cm. Prema tome, zaključuje sud, na toj međusobnoj udaljenosti i pozicioniranosti-Čolić stoji udaljen od Nikolića dijagonalno 70 do 80 cm, a razlika u njihovoj visini je oko 5 cm, potpuno je logično da hitce koji su usmjereni u pravcu gdje je glava Čolića, a objektivno prolaze između njih jer Čolić nije pogođen, Nikolić osjeti kao strujanje pokraj njegovog lijevog uha.

U odnosu na sve prednje okolnosti kritičnog događaja, a u kontekstu prigovora obrane, sud zaključuje da je svjedok-oštećeni Igor Čolić precizno zapamtio dijelove događaja dok se optuženi i Križanović kreću prema njemu i Nikoli Nikolić, ali da od trenutka reperiranja puške i trenutka poprimanja da je napad usmjeren na njega njegova percepcija postaje neprecizna, toliko da ne zna u koji dio njegovog tijela je bila uperena puška, nije siguran da li je nakon

repetiranja puške optuženi više išta govorio, ne zna kuda prolaze metci, pri tome opisuje da je osjetio neki pritisak u ušima, ali to ne zna objasniti, ne zna koliko je bilo pucnjeva, ali zna da je bilo više, pa sud ovakvu slabiju percepciju pripisuje strahu i šoku u kom se isti nalazio kada je shvatio da je napad usmjeren na njega, a posebno kako svjedok navodi da je za vrijeme rata u BiH bio u Sarajevu i preživio je razne grozote, što je logično u samoj po sebi traumatičnoj situaciji kada je u pitanje doveden život istog, doprinijelo još jačem emotivnom naboju radi koga je svjedokovo opažanje u određenom dijelu događaja izrazito limitirano.

Branitelj navodi da sukob Igora Čolića i optuženog nije bila takve prirode da bi mogao imati motiv da ide tako daleko i napadne na njegov život u javnosti, a također smatra da bi kao prethodno pitanje trebalo prvo utvrditi eventualnu krivnju neposrednog izvršitelja, a tek onda odlučivati o eventualnoj dokazanosti navoda o podstrekavanju za koje se tereti optuženi.

Suprotno navodima branitelja optuženog, sud nalazi da sukob koji je trajao u kontinuitetu dvije godine prije kritičnog događaja upravo se ne može smatrati takvim iz kojeg ne bi mogao proizlaziti motiv optuženog da izvrši napad na oštećenog, pri tome, motiv i nije elemenat djela ali ga sud načelno vidi kao određeni unutarnji impuls za formiranje subjektivnog odnosa počinitelja prema djelu. U konkretnom slučaju, napad na oštećenog kritične prilike sud upravo smatra očiglednim slijedom i kulminacijom sukoba između optuženog i oštećenog koji su trajali kroz duže vrijeme. Navodi branitelja da bi trebalo prvo utvrditi krivnju neposrednog počinitelja, a tek onda odlučivati o eventualnoj dokazanosti navoda o podstrekavanju za koje se tereti optuženi, su apsolutno neutemeljeni i kao takvi ne proizilaze niti iz jedne zakonske odredbe, posebno kada se imaju u vidu odredbe čl. 34. KZ FBiH kojom su određene granice krivnje i kažnjivosti suizvršitelja, pa tako i podstrekača, koji shodno stavku 1. navedenog članka odgovara u granicama svoga umišljaja. Naravno, jasno je da podstrekavanje nema svoju autonomnu kaznenopravnu relevantnost, već je stječe u relaciji sa izvršenim kaznenim djelom, međutim, u odnosu na okolnosti izvršenog djela, sud trenutačno raspolaže svim relevantnim činjenicama, neovisno o tome što je izvršitelj u bjekstvu. Pri tome sud je dužan napomenuti, da se u konkretnom postupku odlučuje isključivo o činjenicama u kontekstu krivnje optuženog Adrijana Jurkovića.

Prema tome, sud nalazi da prigovori obrane nisu doveli u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedoka Igora Čilić i Nikole Nikolić. Dalje je sud, osim izvršene međusobne ocjene ova dva iskaza, iste doveo u svezu i sa ostalim postojećim dokazima.

Iskazima svjedoka Nikole Nikolić i Igora Čolić potkrepljujući su iskazi svjedoka Gabrijele Dragičević, Mije Jelčić, Tonke Raguž, Slobodana Limov, Edina Humačkić, Ivana Merdžan i Ibri Mehić, kao i zapisnik sa obavljenog očevida sa fotodokumentacijom, prijava o povredi na ime oštećenog Igora Čolić, kao i provedeno medicinsko i balističko vještačenje.

Opće okolnosti da se kritični događaj uistinu dogodio, da se čulo više pucnjeva u kafiću „Craft“ i da je među gostima došlo do vriske, galame i bježanja ljudi, potvrdili su svjedoci Gabrijele Dragičević, Mija Jelčić i Tonka Raguž, koje svjedokinje konkretnije podatke o dešavanjima nisu dale jer navode da su se u strahu sklonile kada su začule pucanje, dok je svjedok Zvonimir Šimunović potvrdio da je i nakon pucnjave (više pucnjeva kako navodi) jednog momka odvela hitna, a naknadno je saznao da se radi o Igoru Čolić.

Svjedok Slobodan Limov je izjavio da je dana 07.08.2020 godine bio na radnom mjestu u dvorištu Vatrogasnog doma sa svojim kolegama kada je čuo pucnjavu iz obližnjeg kafića, izjasnio se da je čuo dva pojedinačna metka i tri metka ispaljena rafalno, te vidio da nakon toga na sporedne ulice istrčavaju gosti kafića, a tada mu je jedna nepoznata djevojka koja u strahu dotrčala do njih rekla da je „Penja ubio Rusa“. Pojasnio je da u Čapljini oca od optuženog zovu „Penja“, a tako zovu i optuženog, pa svjedok u prvi mah nije znao o kome se radi, a nadimak „Rus“ ima Igor Čolić (koje okolnosti vezane za nadimke su potvrdili i svjedoci Igor Čolić i Nikola Nikolić). Svjedok je otrčao do kafića „Craft“ gdje je zatekao Igora Čolića kako leži na tlu između asfalta i trave, rekao mu je da je pogođen u noge i da ne može ustati, vidio je krv koja mu curi iz noga, nije spominjao imena, a s njim je bio njegov prijatelj Nikolić koji je stajao sa strane u šoku. Ubrzo je došla hitna pomoć i policija a oni su se razišli. Svjedok je naveo da je u tijeku večeri od raznih osoba čuo priče da su trojica momaka izašla iz vozila i počela pucati, ali bilo je kontradiktornih priča tko je pucao te večeri, netko je govorio optuženi, a netko je spominjao drugu osobu.

Svjedok Ibro Mehić je istakao da je dana 07.08.2020 godine u večernjim satima došao u Čapljinu te da je sa prijateljem sjeo u kafić „Royal“. Svoje vozilo Ford Fiesta je parkirao preko puta u odnosu na kafić u kome je on sjedio, negdje uz trotoar ispred niza kafića gdje se nalaze kafići „Craft“ i „Astorijski“, ne može odrediti točnu pozicioniranost vozila u odnosu na kafiće „Astorijski“ i „Craft“, s tim da navodi da su ti kafići odmah jedan do drugoga. Čuo je više pucnjeva, možda dva ili tri, ne zna sigurno. Ubrzo je primijetio da je ispred kafića „Craft“ došlo vozilo hitne pomoći i policija pa je iz znatizelje došao i vidio kako neki momak leži povrijeđen oko 1-1,5m udaljen od njegovog vozila. Pošto se brine o bolesnoj majci uz odobrenje policije se vozilom uputio kući. Kasnije je na vozilu primijetio oštećenja u predjelu desnog blatobrana iza zadnjih vrata, pa se javio ponovno policiji, oštećenja je policija uslikala, a zatim i iz tapacirunga pod sicem izvadila dijelove zrna od ispaljenog metka. Naveo je da je za saniranje štete na vozilu dao 100,00 KM, pa potražuje imovinskopravni zahtjev u vidu naknade štete u tom iznosu.

Svjedok Edin Humačkić je izjavio da je kao policijski službenik PS Čapljina zajedno sa kolegom Ivanom Merdžan dana 07.08.2020 godine od 19,00 sati radio na poslovima osiguranja prometa. Bili su na kružnom toku kod autobusnog kolodvora kada su začuli više pucnjeva, ali nisu obraćali pozornost misleći da se radi o petardi. Zaustavili su se ispred trgovine u blizini autobusne stanice i izašli iz vozila kada su ugledali vozilo „BMW“ III, bez registarskih oznaka kako se velikom brzinom kreće prema kružnom toku a zatim odlazi u smjeru Struga, nije stigao zaustaviti vozilo, niti je primjetio tko se nalazio u vozilu, a ubrzo su saznali da kod tržnog centra bilo pucnjave tako što im je netko od prolaznika rekao: „Trčite gore, bila je pucnjava“. Na kritičnom mjestu, ispred kafića „Craft“ su zatekli Igora Čolića koji je ležao na travnjaku i krvario iz noga. Ljudi su u panici bježali i sklanjali se. Nakon što je vozilo hitne službe odvezlo Igora Čolića na licu mjesta su se počeli okupljati momci poznati po tučama, pa su pozvali operativnog dežurnog da pošalje pojačanje kako ne bi došlo do novog konflikta. Obratio im se tu prisutni Nikola Nikolić govoreći im da idu hapsiti Matka Križanovića i Adija Jurkovića i da je Križanović pucao iz kalašnjikova, bio je sav rastrešen, valjda preplašen, nakon čega je on nestao sa lica mjesta, kasnije mu je netko rekao da je otišao u policijsku stanicu, on nema točne podatke. Svjedoku je poslije naređeno da u policijskoj stanici alkometrom testira Nikolu Nikolić, što je on nakon uviđaja uradio, ali ne zna koliko je bilo alkohola. Na licu mjesta je vidio čahure za koje je prepoznao da su od automatskog oružja. Na licu mjesta je bilo vozilo sivi Ford, vlasnik je rekao da ima bolesnu majku kojoj mora dati inzulin, pa je ostavivši broj telefona otišao, da bi se vratio nakon 10 minuta i rekao da je vozilo pogođeno. Pokušali su da razgovaraju sa konobarima i gostima kafićima koji su ostali na licu

mjesta radi uzimanja izjava ali nitko od njih nije htio da im kaže šta su vidjeli i čuli i tko je pucao.

Svjedok Ivan Merdžan je izjavio o okolnostima s lica mjesta suštinski suglasno kao njegov kolega Edin Humačkić s tim da je posebno naglasio da im se na licu mjesta obratio Nikola Nikolić kojega nije od ranije poznao i povišenim tonom je rekao kolegi: „Što radite ovdje, idite tražite Matka Križanovića i Penju“, pri tome je svjedok bio malo udaljen od njih i nije čuo baš svaku riječ, a ovo što je rekao je čuo i zapamtio. Nitko im nije htio reći što se dogodilo od sve mase ljudi koju su tu zatekli, imali su određena operativna saznanja od osobe čiji identitet mu nije poznat, niti mu je poznato odakle bi takva osoba mogla imati saznanja.

Prema tome, razvidno je da naprijed navedeni iskazi potkrepljuju navode svjedoka Igora Čolića i Nikole Nikolić da se kritični događaj dogodio, da je ispaljeno više pucajova, a svjedoci Slobodan Limov, te policijski službenici Edin Humačkić i Ivan Merdžan potvrdili su da su vidjeli ozlijeđenog Igora Čolić. Također, kod ocjene vjerodostojnosti navoda svjedoka Čolića i Nikolića, sud nalazi relevantnim navod svjedoka Slobodana Limov, jer je potkrepljujući njihovim navodima, da mu je jedna nepoznata djevojka koja u strahu dotrčala do njih rekla da je „Penja ubio Rusa“, pri čemu je pojasnio je da u Čapljini oca od optuženog zovu „Penja“, a tako zovu i optuženog, pa svjedok u prvi mah nije znao o kome se radi, a nadimak „Rus“ ima Igor Čolić. Dakle, i ako ovi navodi ne preciziraju radnju izvršenja djela kako ona konkretno proizilazi iz iskaza svjedoka Nikolića i Čolića, ipak potkrepljuje tvrdnju tih svjedoka o protupravnim radnjama optuženog kritične prilike. Na vjerodostojnost iskaza svjedoka Nikole Nikolić upravo ukazuje i činjenica da je on odmah nakon izvršenog kaznenog djela, na licu mjesta policijskim službenicima rekao da šta traže tu i da idu hapsiti Matka Križanovića i Adrijana Jurkovića, kao i da je Križanović pucao iz kalašnjikova.

Iz Zapisnika o uviđaju MUP-a HNŽ Uprava policije, Sektor krim policije, broj: 02-02/3-2-175/20 od 08.08.2020 godine (DT-8), kao i sačinjene Fotodokumentacije istog organa broj 02-02/3-5-85/20 od 12.08.2020. godine (DT-9) je vidljivo da je dana 07.08.2020 godine oko 20,50 sati, ispred ugostiteljskog objekta „Craft“ u Čapljini, nepoznata osoba pucanjem iz automatske puške povrijedila Igora Čolića, te da su djelatnici policije sa tužiteljicom izvršili očevid, fiksirali i izuzeli tragove radi daljih postupanja i vještačenja, da su sačinili fotodokumentaciju koja je sastavni dio zapisnika o očevidu, te evidentirali osobe koje mogu imati saznanja u vezi predmetnog događaja, da su kao stajnu točku-orijentir uzeli viseći stol sa tri pive „Heineken“ (za kojim je po izjavama sjedio Igor Čolić sa Nikolom Nikolić), da su kao trag broj 2 evidentirali tragove krvi u duljini od 4m koji se protežu od trotoara prema saobraćajnici, tako su kao trag broj 4, 5. i 6. evidentirane čahure 7,62 mm od metka automatske puške, kao trag broj 3. mehanička oštećenja na stupu visećeg stola uslijed djelovanja projektila, te kao trag broj 7 mehaničko oštećenje od udara projektila na zadnjem desnom blatobranu putničkog motornog vozila „Ford Fiesta“, reg. oznaka broj A02-M-321, vlasništvo Ibri Mehić, koje vozilo je pomjerano. Iz zapisnika također proizilazi da su čahure evidentirane kao tragovi broj 4., 5. i 6 od visećeg stola (trag broj 1), udaljeni 4,90 m, 6 m i 15,20 m u pravcu sjevera.

Ova materijalna dokumentacija je potkrepljujuća iskazima prednjih svjedoka, objektivizira činjenicu da su na tom mjestu ispaljeni projektili iz automatskog oružja, a postojanju okolnosti događaja kako su ga opisali svjedok Čolić i Nikolić potkrepljujući su i pronađeni tragovi krvi koji se protežu od trotoara prema saobraćajnici (Čolić navodi da se nakon što je propucan rukama povlačio prema saobraćajnici iza parkiranog vozila). Pri tome, sud ima u vidu da su pri uviđaju pronađene tri čahure što ne može dovesti u sumnju iskaz svjedoka Nikole Nikolić koji s potpunom sigurnošću iskazuje da je ispaljeno šest hitaca, jer sud zaključuje da je po iskazima svih svjedoka koji su se kritične prilike nalazili u kafićima vidljivo

da je nakon pucnjeva nastupilo bježanje mase ljudi, prvi policijski službenici Edin Humačkić i Ivan Merdžan su pristupili na lice mjesta nakon nekoliko minuta, dakle zaključuje sud, ostale čahure jednostavno nisu pronađene pri vršenju uviđaja u jutarnjim satima sljedećeg dana. Pri tome sud ima u vidu, da se o broju ispaljenih hitaca sa potpunom iskazanom sigurnošću izjasnio svjedok Nikola Nikolić tvrdeći da ih je bilo šest, a drugi svjedok koji daje konkretnije izjašnjenje je svjedok Slobodan Limov koji tvrdi da ih je bilo pet (dok svi ostali svjedoci sa lica mjesta tvrde da ih je bilo više navodeći se da se o konkretnom broju ne mogu izjasniti, u kojem smislu su njihove tvrdnje neodređene i stoga nisu osnov za konkretna utvrđenja suda), dakle, ovaj svjedok potvrđuje navode svjedoka Nikolića da je bilo više ispaljenih hitaca od onih koji su pronađeni na licu mjesta, s tim da sud vjeru u odnosu na broj ispaljenih hitaca poklanja svjedoku Nikoliću, imajući u vidu da je on bio direktno prisutan događaju (pa on opisuje i čulni, a i osjetilni doživljaj ispaljenih hitaca), dok je svjedok Limov čuo ispaljene metke ipak sa izvjesne udaljenosti u odnosu na lice mjesta.

Branitelj optuženog u završnoj riječi osporava i način kako je obavljen uviđaj. Navodi da je neshvatljivo i neprihvatljivo postupanje policijskih službenika nakon što se dogodila pucnjava, koji su trebali osigurati lice mjesta. Tu misli na nedvojbenu činjenicu da je u pucnjavi oštećeno vozilo Ibri Mehića koje bilo parkirano negdje uz trotoar ispred kafića „Astoriya“. Odmah, nakon što je hitna odvezla Igora Čolića, ovaj svjedok je zatražio od policijskog službenika Edina Humačkića da se udalji sa vozilom, obzirom da mu je, kao majka bolesna i da je morao ići, i to policajac njemu dozvoljeno. Nakon što je ovaj svjedok napustio lice mjesta, uočio je da mu je vozilo oštećeno u pucnjavi, radi čega se vratio na lice mjesta i vraća se odmah nakon par minuta i rekao policajcima da mu je vozilo oštećeno. Šta policijski službenici tada rade, pita se branitelj: ne vraćaju oštećeno vozilo na mjesto gdje je i bilo parkirano, već naređuju policijski Ibri Mehiću da vozilo parkira kod ulaza na benzinsku pumpu koja se nalazila pedesetak metara dalje od mjesta na kom je vozilo bilo udaljeno na mjesto gdje je prvobitno bilo parkirano. Da je kojim slučajem to vozilo vraćeno na mjesto gdje je bilo parkirano u trenutku, kao što nije, da je kojim slučajem na licu mjesta fotografirano oštećenje i urađeno tzv „viziranje“, kao što nije, ono što bi pouzdano znali, jeste pravac strijelnog kanala a samim tim smo mogli i pozicionirati osobu koja je pucala u odnosu na samog oštećenog. Osporava i određivanje stajne tačke kod sačinjavanja zapisnika o uviđaju, pa se kao stajna tačka uzima visinski sto koji možete uzeti, pomjeriti mogli su ga staviti i u kafić „Astoriya“ i reći da je to stajna tačka, bili smo vezani za to, navode se neka oštećenja, na nekom stolu i kažu ta oštećenja potiču od projektila, pita se branitelj odakle mi to znamo, da li policajci koji su to radili imaju kristalnu kuglu, šta, pa vide da je to bilo od metka, to je trebalo utvrđivati. Broj pronađenih čahura tri, Nikolić kaže da ih je bilo šest, a mi pronašli tri čahure.

Sud nalazi točnim navod branitelja, jer tako proizilazi i iz iskaza svjedoka Ibri Mehića, te policijskih službenika Edina Humačkića i Ivana Merdžan, da je vozilo Ibri Mehića za koje je kasnije ustanovljeno da je u njemu pronađeno zrno od metka, pomjerano, pa sud na osnovu položaja ovoga vozila nije izveo niti jedan svoj zaključak, a kao određeni osnov za zaključivanje uzet je, u mjeri kako je naprijed obrazloženo, samo iskaz svjedoka Ibri Mehić. Okolnost da je kao stajna tačka uzet barski stol koji se može pomjerati, nije nešto što navode iz zapisnika o uviđaju dovodi u pitanje, jer je taj stol uzet kao stajna tačka pri činjenici da su tu stajali oštećeni i svjedok Nikolić, a gdje se taj stol nalazio (što je suglasno i sa zapisnikom o uviđaju i fotodokumentaciji) proizilazi iz iskaza svjedoka Čolića i Nikolića, koji su se u relevantnoj mjeri izjasnili o njegovoj pozicioniranosti. Sud nalazi da je proizvoljan zaključak iz zapisnika o uviđaju da neka pronađena oštećenja na barskom stolu potječu od projektila (što je tvrdio branitelj u ranijem postupku, dok u ponovljenom postupku tvrdi suprotno), pa u tom dijelu na sadržaju zapisnika nije izveo svoje zaključke.

Da se radi o projektilima ispaljenim iz vatrenog oružja (što i potkrepljuje navode svjedoka, prvenstveno Čolića i Nikolića), proizilazi iz vještačenja vještaka balističke struke Vladimira Vranjića, iz kojeg je vidljivo da tri čahure označene kao trag broj 4, 5. i 6. potiču iz streljiva cal. 7,62x39 mm, koji su ispaljeni iz vatrenog oružja, najvjerojatnije iz automatske puške marke „Kalašnjikov“ cal. 7,62 mm, takvu vjerojatnost izražava u procentu od 99%, s tim da streljivo utvrđene tipe mogu koristiti i neke druge puške pa i one koje nisu automatske, ali da se uglavnom radi o puškama. Vještak je naveo da se iz automatske puške može pucati rafalno i pojedinačno, za što ima sustav podešavanja svaka takva puška u vidu poluge pri čijem dizanju ili spužtanju se izmjenjuje sustav izbacivanja metaka, a za koju izmjenu ne treba niti sekunda.

Vještačenje vještaka balističke struke (odnosi se na oba dana iskaza vještaka), sud je našao uvjerljivim i logičnim, danim u skladu sa pravilima nauke i struke, njegov sadržaj kako pismeni tako niti obrazloženje na glavnoj raspravi nitko nije konkretno i argumentirano niti doveo u pitanje.

Kod okolnosti koje oružje je imao izvršitelj, sud ovo vještačenje dovodi u svezu sa iskazima svjedoka Čolića i Nikolića koji su naveli da je Matko Križanović imao automatsku pušku „Kalašnjikov“, te zaključuje da je imao automatsku pušku „Kalašnjikov“ cal. 7,62 mm.

Iz prijave o povredi Doma zdravlja Čapljina broj 569/20 od 07.08.2020. godine i prijave o povredi SKB Mostar broj 12627 od 07.08.2020. godine, te provedenog medicinskog vještačenja po vještaku doc.dr. Davorinu Kozomara, proizilazi da je oštećeni Igor Čolić zadobio tjelesne povrede u vidu prostrijelih rana obje potkoljenice s prijelomom lisne i goljenične kosti obostrano, da se ulazne rane nalaze sa prednje, a izlazne sa zadnje strane obje potkoljenice. Oštećeni je operacijski liječen na način da su prijelomi stabilizirani pločicama i vijcima, nakon čega je pušten na kućno liječenje. Naveo je, s obzirom na ozljeđivanje obje noge, da se radi pojedinačno, ali i ukupno o teškoj tjelesnoj ozljedi, da se radi o višekratnom djelovanju sile nanesene projektilima ispaljenim iz vatrenog oružja. Položaj oštećenog ne može točno utvrditi, s tim da prema ulaznoj i izlaznoj rani može zaključiti da je licem bio okrenut prema oružju.

Vještačenje vještaka medicinske struke, sud je našao uvjerljivim i logičnim, usuglašenim sa navedenom medicinskom dokumentacijom, te tako danim u skladu sa pravilima nauke i struke, njegov sadržaj kako pismeni tako niti obrazloženje na glavnoj raspravi nitko nije niti osporavao.

Svjedok Jadranko Banožić je na samom početku ispitivanja i to pri direktnom ispitivanju od strane tužiteljice bio izrazito arogantan i nevoljko je odgovarao nekonkretnim navodima, između ostalog govoreći „ma ko će se sjetiti u detalje što sam pričo, nisam pričo, ne znam“, „ša će se desiti“ isl., čak se u nekoliko navrata i zaderao na tužiteljicu radi čega je opominjan. Pri tome je na upit tužiteljice svjedok potvrdio da je putem „Facebooka“ prijetio benzinskoj crpki u Čapljini i Igoru Čolić da će baciti bombu, a to je ponovno obrazložio navodima da će to uraditi ako mu Igor bude prijetio, iz razloga što policija u Čapljini ne postupa po njegovim prijavama u kojima je prijavljivao prijetnje Igora Čolića. Kako je bilo očigledno da svjedok uglavnom na većinu pitanja odgovara da se nesjeća pri tome potencirajući da ne može da sluša ime Igora Čolića jer ga se navodno boji, tužiteljici je odobreno da se koristi zapisnikom iz istrage -Zapisnik o saslušanju svjedoka Jadranka Banožić, MUP HNŽ, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije broj: 02-02/3-1-199/20 od 02.09.2020 godine (DT-5), pa je svjedok prezentirane dijelove iskaza iz istrage potom potvrdio. U svom iskazu svjedok je tako naveo da je u petak 07. ili 08.08.2020 godine, oko 21,00 sati prošao pješke ispred kafića

„Astoriya“ u blizini kojeg je za stolom sjedio Igor Čolić zv. „Rus“ i „Piki“ kojemu ne zna ime. Pješice je otišao do kuće ispred koje je bilo parkirano njegovo vozilo „Renault Megan“, te je iz vozila uzeo pušku tj. „Kalaš“ te se krenuo natrag prema kafiću „Astoriya“. Nije mu poznato koliko je metaka bilo u pušci a nije ni ubacivao metke u cijev. Vidio je Adrijana kako trči cestom prema gornjoj čaršiji govoreći mu „evo sad će i Marko i Matko, ja ću njih pričekati pa ćemo baciti krug sa autom“. Nadalje, ispred kafića „Astoriya“ su vozilom „BMW“ plave boje upravo dolazili Adrijan, Matko i Marko. U momentu kada su izlazili iz auta ugledali su ih „Rus“ i „Piki“ i krenuli prema Adrijanu i Marku. Čuo je kako „Rus“ govori „Pikiju“: „hajde sa mnom da ih napadnemo“, te vidio kako su ustali sa malog stola i krenuli prema njima. Tada je i on krenuo njima u susret te ispalio dva metka u zrak, nakon čega su se „Rus“ i „Piki“ zaustavili. „Rus“ je rekao da se predaje i digao ruke a on je ispalio rafal sa tri-četiri metka u njegovom pravcu i vidio ga kako pada na trotoar. Trčeci se udaljio sa lica mjesta prema kući, nakon čega je vozilom otišao u Struge i sa mosta bacio pušku u vodu. Napomenuo je da mu „Rus“ duže vremena prijeti da će ga ubiti ali mu nije poznato zbog čega, da je zbog tih ranijih prijetnji pucao u „Rusa“ jer ih nije više mogao trpiti te da ga na to nitko nije nagovarao. Nadalje, da je pušku nabavio na pijaci u Čapljini prije oko pola godine za 200 KM, da ne zna da li je automatska ili poluautomatska jer se ne razumije u oružje, da je puška smeđe boje bez kundaka, da su mu prilikom kupovine dali jedan okvir koji je bio skinut sa puške te da ne zna koliko je bilo metaka jer ih nije vadio niti brojao, da ranije nije pucao iz bilo koje puške, da je pušku nabavio zbog „majmuna“ i da je tada stavio okvir, da misli da je bilo namješteno da puca po jedan metak ali da on ne zna kako se to prebacuje. Također je istakao da već nekoliko mjeseci radi kod Adrijana Jurkovića na otpadu, da pomaže majstoru pri rastavljanju i sastavljanju vozila te da tada zaradi oko 100-200 KM. Napomenuo je da je dolazio u PU Čapljina i prijavljivao prijetnje Igora Čolića, da su mu u policiji govorili da oni ne mogu ništa pa je on radi toga „presvrnuo“.. Svjedok je na početku ispitivanja naveo da ne zna o kakvoj tipi oružja se radi, da ga je kupio davno, stoji u kući 10 do 15 godina, a potom je potvrdio iskaz iz istrage da je pušku kupio na pijaci prije oko pola godine. U unakrsnom ispitivanju od strane branitelja optuženog svjedok je smireno odgovarao na pitanja, pa ga je tužiteljica nakon toga pitala zašto je bio nervozan kada ga je ona ispitivala, na što je on odgovorio da je to zato što je pominjala Igora Čolića, pa ga je tužiteljica podsjetila da ga je spominjao i branitelj. Svjedok je, i ako je nevoljko, nepotpuno i arogantno odgovarao na sva pitanja o kritičnom događaju pri direktnom ispitivanju od strane tužiteljice, kroz cijelo ispitivanje potencirao kako se boji Igora Čolić, navodeći da ne može zbog toga normalno živjeti u Čapljini, pa je od suda upitan od kada traju ti sukobi sa istim, da li od kritičnog događaja ili i ranije, na što je svjedok odgovorio da traju od ranije, pa je sud upitao što je bilo to prije, na što je svjedok odgovorio: „Nije mi htio odgovoriti razlog, znat ćeš što“. Također sud je pitao svjedoka na koji način je držao pušku i kako je ispalio metke kritične prilike, na što je on odgovarao nekonkretno: „Šta ja znam to je bilo dvije tri minute dva tri metka, ja sam u zrak znam da sam dva put opalio mislim da je ono bio jedan metak...ja mislim da je po jedan kako je pošto sam brzo okidač ono šta ja znam“, a na upit suda da li je Igor Čolić kad je ispalio metak, kako kaže u zrak, išao prema njemu, odgovorio je: „pa ne znam ja u jednom trenutku išo je jedno sto unazad, nije tako nešto“, na upit suda je li mu Igor Čolić išta rekao naveo je: „pa ne znam nije ništa dok sam ono, ono kako je digo ruke, ono nisam ga ja ništa čuo nemam pojma, šta ja znam, ja kako sam digo ruke, nisam ga ja valjda ni čuo, nemam pojma šta je reko“. Sud je pitao svjedoka kako se završila sva situacija, kako su otišli, pa je svjedok rekao „koje“, na što je sud pitao kad je otišao Adijan Jurković, na što je svjedok rekao: „pa ne znam ja sam otišo sam, đe su oni otišli ja nemam pojma, ja sam otišo uzeti svoje auto i otišo đe su oni ja ti ne znam“

Svjedok Marko Jurković je istakao da je ranije bilo problema sa Igorom Čolićem jer se radi o osobi koja je sklona sukobima, a poznato mu je da je Igor Čolić jednom prilikom iz čista

mira pljunuo njegovog brata što je bilo unazad 1-2 godine od kritičnog događaja. te je dana 07.08.2020 godine bio u društvu sa Matkom Križanovićem kada ga je nazvao brat Adi, govoreći mu da dođe po njega jer svoje vozilo ne može koristiti obzirom da ga pored vozila čekaju Igor Čolić i Nikola Nikolić. Zaključio je da pomenuta dvojica čekaju njegovog brata kako bi ga pretukli u centru grada a sve kako bi se to brzo pročulo po gradu, a to jer su ih i ranije izazivali na sukob, k tome Igor Čolić je kriminogena osoba, s tim da je na pitanje tužiteljice potvrdio da ih Igor Čolić fizički nije nikada napao, a na upit tužiteljice u čemu je kritične večeri prepoznao provokaciju od strane Igora Čolića rekao je : „Ne znam“. Dovezao se u Čapljinu zajedno sa Matkom Križanovićem svojim vozilom „BMW“ gdje im se pridružio i brat Adrijan Jurković, pa su se parkirali kod kafića „Astoriya“. Izašao je iz vozila kao i njegov brat Adrijan i u tom momentu vidio Igora i Nikolu kako trče prema njima, počeli su trčati u istoj sekundi kad su ih ugledali, došli su skoro do pješačkog prelaza (pozicija vidljiva na DO-1), čak su možda došli skroz do bratova vozila. Navodi da je Nikolić imao pištolj za pojasom, da ga je vidio kad se okrenuo, na pitanje tužiteljice zašto se okrenuo kad je trčao prema njima rekao je: „Pa nemam pojma, ne sjećam se“, potom je upitan „A jeli se okrenuo“, na što je svjedok odgovorio: „Možda da vidi gdje je Čolić“, da bi potom nakon par pitanja naveo da je Čolić trčao prvi. Dok su svjedok, Adrijan i Matko Križanović izlazili iz vozila, začuo je dva pucnja i iza sebe ugledao Jadranka Banožića kako u rukama drži pušku, Matko Križanović nije imao oružje jer je cijeli dan bio s njim. Na upit odakle se Jadranko Banožić pojavio naveo je: „Odjednom nemam pojma sa svojim autom nisam uopće...“.Uskoro je čuo još dva pucnja i vidio kako Igor Čolić pada na tlo. Svjedok je sjeo Križanovića u svoje vozilo i odvezao ga kući, a na upit gdje mu je ostao brat naveo je: „Tu je vjerovatno i on sa svojim autom ne sjećam se ne znam ni ja, ja sam odmah naputio mjesto“.

Kako je to vidljivo, iskazi svjedoka odbrane Jadranka Banožić i Marka Jurković su, zaključuje sud, u kontradikciji sa svim naprijed navedenim iskazima i postojećim dokazima, posebno sa iskazima svjedoka Nikole Nikolić i oštećenog Igora Čolić.

Ova dva iskaza razmatrajući ih same za sebe ostavljaju dojam potpune neuvjerljivosti, jer su nekonkretni i kontradiktorni sami sebi. Svjedok Jadranko Banožić, koji i ako tvrdi da je on pucao u oštećenog, ne zna točno koje je oružje koristio, daje kontradiktorne navode kako je nabavio oružje, pa prvo navodi da ga je nabavio prije pola godine, a onda da je stajalo u kući 10-15 godine, ne zna kako je ispaljivao metke, kako je držao pušku, ne zna da li mu je oštećeni kada je ispalio prve hitce išta govorio, ne zna precizirati kako se događaj završio i gdje je tko otišao, te potpuno neuvjerljivo, i ako neprestano ponavlja kako mu oštećeni prijeti, tvrdi da ne zna razlog takvog njegovog navodnog ponašanja, dakle ne zna elementarne okolnosti događaja. Svjedok Marko Jurković potpuno neuvjerljivo tvrdi da su oštećeni i svjedok Nikolić iste sekunde kada su se parkirali počeli trčati prema njima i došli do pješačkog prelaza (pozicija vidljiva na slici DO-1), pa da je onda na tom mjestu Banožić pucao, i ako iz iskaza oštećenog, a i Nikole Nikolić,) proizilazi da je oštećeni upucan na sasvim drugom mjestu, uz barski stol kafića „Craft“. Takvo što je potkrijepljeno iskazima ispitanih policijskih službenika prema izjašnjenju gdje je oštećeni pronađen- između travnate površine i saobraćajnice, gdje se po kazivanju Čolića on rukama povukao (pozicija vidljiva na slici DO-1), gdje su uostalom pri očevidu pronađeni tragovi krvi (pri tome sud je uzeo u obzir činjenicu da se oštećeni nakon što je ozlijeđen pao na tlo nastojao rukama malo zakloniti vukući se prema saobraćajnici kako je to sam naveo). Također, svjedok Marko Jurković navodi da je Nikolić bio naoružan što je vidio kada se ovaj okrenuo, i ako ne zna objasniti zašto bi se okrenuo kada trče prema njima, pa onda navodi da je to možda da vidi gdje je Čolić, i ako je potom naveo da je Čolić trčao prvi prema njima.

Iskaz svjedoka Banožića, koji je kako je sam naveo radio kod optuženog Adrijana Jurković na otpadu za što mu ovaj davao naknadu od oko 100-200 KM i iskaz svjedoka Marka Jurić, brata optuženog, koji su očigledno nekonkretni, kontradiktorni i bez logičnog slijeda, kad se dovedu u međusobnu svezu sa ostalim postojećim dokazima potpuno su im suprotstavljeni na način da se argumentirano ne mogu prihvatiti njihove tvrdnje, sud ih vidi kao produkt nastojanja ovih svjedoka da olakšaju položaj optuženom u kaznenom postupku, pa kao takvi ne mogu dovesti u pitanje suglasne činjenice proistekle iz ostalih dokaza.

Sud je također imao u vidu navode iznesene obrane optuženog Adrijana Jurković, koji je naveo, citira se: „Toga kobnog dana, da ne pričam znači detalje i šta sam radio jutri i to, nebitno je, pozvan sam u cafe bar Astoriju da dođem, jer smo imali jednu kampanju protiv gradonačelnika Smiljana Vidića, gdje je moj tetak kandidat i mi smo radili na toj kandidaturi, išli do ljudi, pričali, normalno prikupljali glasove da skinemo poznatog lopova iz Čapljine. I ja sam doš'o u cafe bar Astoriju, parkirao sam auto ispred kafića, znači rekli su vam svi gdje je parkirano bilo, ja ću pokazat kasnije na slici, a najviše sam ga tu parkiravao vazda, po pravilu tu nije ni zakonito da se parkira, nemaš prava nikakva. Dođe ti kazna, ali pošto su se meni u zadnje vrijeme oštećivala moja vozila, koja sam ja prijavljivao non-stop u policijsku Čapljinu, krim policiji koja je slikala znači oštećena vozila, paranje guma, auta, nema znači vazda, vazda je znači bilo nešto, slučajno ako ostane negdje zavučeno, bilo je oštećeno, znalo se tko to radi, je da nisam im'o s ljudima problema, znalo se im'o sam samo s jednim čovjekom. Ušao sam u kafić, naručio sam kavu, izgasio mi se mobitel, stavio sam ga da se puni u kafić i sjedio sam. U to je došao jedan prijatelj, Pinjuh se preziva, mogu njegovo ime, ja znam napamet, znači taj dan, sjeo je sa mnom, ja sam rek'o daj mu piće, stavio sam mobitel u šank da se puni, cura ga je stavila tamo što je radila. Tetak je došao, čekao nekog čovjeka da popriča prvo sa njim, znači u vezi tih izbora, i rekao meni pričekaj malo, dok ja sjedim i cirkuzam tu pričam sa ovim momkom, vidim Golfa 2 crvenog, koji vozi Igor Čolić i Nikola Nikolić, to je bilo oko 5 i po sati do 6, kako upire rukom u moje vozilo, jer je stao ispred njega, a ja ga vidim iz unutar kafića, on mene ne može vidjeti, jer je on udaljen, ja vidim znači to, a tetak ga je isto vidio taj koji je bio tamo naprijed sjedio i kaže meni molim te, evo ga voza se, idi ti provozaj se, popij neđe otiđi neđe dok ja ne završim s čoekom, pa dođi za 15-20 minuta. Jer već je on na mene nasrć'o, ja sam prijavljiv'o policiji, imam ja i svjedoke, koje nisu ni navodili ovdje, šta, vidim ja će ovo vodi i ja sam znači sjeo u auto, dok su oni otišli, ja sam sjeo u moje vozilo i da bacim krug, ali u tom vidim ja da sam mobitel zaboravio, jer mi se ostao punit, a rek'o me on zovnut kad on završi s tim čovjekom, da će me zovnut, da me nešto zovnut. I ja bacim krug tamo, dva, provozam se malo, ubijem jedno 15 minuta, 20, provozam se u kafić, parkiram auto, opet na isto mjesto. Uđem unutra, uzmem mobitel, kažemo tetku hoćemo li ići, 'oćemo, sjedamo u njegovog BMW-a i vozimo se na Domanoviće, u kafić jedan na raskrsnici ne znam točno kako se zove, ali isto ljudi to mogu potvrditi, sad kad bih ja navodio, lako bi ja naš'o i. Sjedamo tu, dogovaramo tu kampanju, znači ja sam već uš'o malo u politiku, nisam ja političar, ali sam uš'o protiv nepravde, jer čak baš taj Smiljan Vidić, gradonačelnik kojeg mogu navest, poznati je znači, on je poznat po kriminalu. Igor Čolić je njegov igrač, to se zna, jer radi u vatrogasnoj firmi, to se zna sve znači, i ostala kompanija, da ih ne nabrajam. Ja imam za sve dokaze, sve što tvrdim, znači to je istina i imam dokaze, ako ja lažem, nek se to dokaže i nek me se kazni za to. Znači ja sam oženjen čovjek, prije sam pravio svakakve probleme, platilo sam to svoje što sam pravio i radio, oženjen sam, nisam znači u nikakvom kriminalu, živim, radim, borim se. Vas to očito ne zanima, vi ste svoju obitelj obezbijedili ovdje i sjedite, zarađivate, učili ste za to školu, vi ste stručne osobe, a moja djeca to što su ostavljena vani, što nemaju šta jest, to vas ne zanima. I tu smo bili na Domanovićima, sjedili smo, dogovarali tu kampanju protiv gradonačelnika, gdje su nas ljudi podržali, bili smo jedno sat i po vremena, popili 5-6 pića, ja

sam pio sok, to mogu ljudi potvrditi iz kafića. Sjeli smo u auto i krenuli za Čapljinu. Ja mislim da je tetak imao neke proslave, kršenje djeteta ubrzo ili je tada za nekoliko dana, uglavnom došli su mu neki gosti, zvali su ga 5-6 puta, tako smo požurili. I došli smo tamo jedno oko 8 sati smo došli, i taman da mi stane pred moje auto, vozilo, ja sam bacio pogled i vidim njih dvojicu blizu mog vozila, opet, jer me odavno taj čovjek zove i prijete, pogotovo ljude koje kafiće gdje ja dolazim. On zove ljude i govori im, ako ga vidimo u kafiću, sve ću polomit, znači i za to imam dokaze, i za to imam ljude i koji će to potvrditi ako treba. I onda su oni mene zovnuli, zamolili molim te ne možemo od njega živiti, nemoj se ljutiti, nemoj dolaziti u kafić, jer da si dobar gost, ali ne možemo na kraj s ovim, jer vlast i policija ništa ne radi. Ja kažem nikakav problem, neću dolaziti i gotovo. Tako da sam u zadnje vrijeme izbjegav'o ja Čapljinu, baš sam izbjegav'o, jedino ako sam baš bio u društvu nekom dobrom, znao sam otići i popiti piće i tako pojest nešto, ali sa sigurnošću. Jer dok sam sjedio u dosta navrata ta me osoba napala, prijetila i ubila par mojih prijatelja. Znači nisam ja osoba kao što je ovaj gospodin pričao ovdje, rekla-kazala-čuo, ja imam dokaze, imam prijatelje, koji su bili maltretirani i ubijeni od strane toga čovjeka. Snimke kamera nadzornih, gdje je zanemario te stvari i ubio ljude pred kamerama, sve ja to imam. Ja imam s tim čovjekom problema. Moja, moja je osnovana ova znači, ova kazna ovdje sa događajem iz 2019., gdje se priča da sam ja ubio tog čovjeka, to je smiješno. Ja nisam ispitan uopće za to djelo, nije podignuta nikakva optužnica, nikad me nitko ništa nije pit'o, ja nisam to radio, znači ja tvrdim to. Tako kad sam ja vidio da oni mene čekaju, znači bacio pogled i vidio ih i govorim tetku vozi, vozi, vozi, nemoj mi stajati tu. Zašto? Ovo vam moram pokazati, znači ja šaljem dopise lično vama, sad je li to slučajno što vi odbijate sve moje pozive i moje znači stručno napisane riječi, da sam ja teško operiran, to vidite ovdje znači rez (pri tome je konstatirano da optuženi pokazuje rez), tešku operaciju sam ja im'o prije toga na 20 dana, mjesec što imam sve dokumentovano tko me operir'o, šta je radio, znači ja se nisam mog'o boriti sa tom gorilom, koja je do sad ubila sto ljudi, 50 cura. Ja za sve to imam dokaze i za sve imam ljude, koji će to dokazati. Znači, on je odveo mene na vrh gore gornje čaršije, mjesto točno raskrsnica onde, sad kad bi bila tu slika, ja bih pokaz'o, to je malo iznad ovoga gore i rek'o sam mu da stane i on ide za svojim putem, vratio se nazad, otiš'o je tamo, gdje sreće Jadranka Banožića, znači isto momka mog prijatelja, ja ne stidim se toga, koji je maltretiran od strane te osobe, kojoj je prećeno, majka udarana, gonjana. On je prijavljiv'o policiji, policija ništa ne radi, samo zataškava, zašto, zato što je Smiljan Vidić gradonačelnik Čapljine, glavni čovjek u gradu, koji znači svi po njegovom naređenju moraju raditi. Ja i za to imam dokaze, za sve. Zahvaljujući mom ocu, koji je sve prikupio kao da zastupa vaša majka ovoga momka ovdje. Znači za sve. Još imam dosta tih dokaza, koje neću iznijeti, koje ću lično za televiziju i novine predati. Pričam za svoju odbranu, molim vas. Tu srećem Jadranka Banožića koji je već pobjegao s tog mjesta i di je i on vidio, a taj se isti Jadranko Banožić operirao čak dan prije mene, isto im'o plućnu maramicu mu je pukla. Baš smo bili skupa i u bolnici i za to imaju znači potvrde, nije se nijedan u stanju braniti ni bit. Znači i on se operir'o, tešku je i on operaciju im'o, plućne maramice po drugi put. Ja sam bubreg im'o okrenut naopako i bubreg sam operirao, kamenac sam izvadio iz njega. Da sam zov'n'o tako brata Marka, jer sam razmišlj'o da ostavim vozilo onde, da odem, ali tu se ja povlačim, povlačim se jer ostavljam auto opet na milost i nemilost tog čovjeka, znači koji će ga slomit, razvaliti, rasparati gume, znači oštetiti. Normalno, nitko neće protiv njega svjedočiti u moju korist, boje ga se svi. Gdje ja zovem brata Marka, on dolazi, a Jadranko Banožić se udaljava i sjedamo u vozilo iza brata Marka, jer je došao s BMW-om s dvojica vrata, a Matko Križanović je bio sa njim i ja im tako pričam situaciju, da imam problem, oni su upoznati sa tim, jer su oni u problemu sami sa tim momkom. I sjedam sa njima i bacamo sad krug s autom i gledamo kako ćemo to da izvedemo da uzmemo vozilo, jer ne mogu ga ostaviti, ja se borim da zaradim plaću, pa kako ja mogu dozvoliti nekom dopustiti, znači vi ste država, vi ste zakon, ali vi ne branite čovjeka. Ja sam doš'o u kamenu kuću, ja sam poćeran od tamo, poćeran, nemamo mi šta raditi, to nije naš slučaj, obrati se čapljinskoj policiji.

Ja i za to imam dokaze. Ja sam samo prikuplj'o, jer sam znao da će doći ovaj dan, znao sam. To se nije moglo izbjeći, znači to se nije moglo izbjeći. Bacam krug s autom i gledam kako ćemo izaći da uzmem auto. Ja sam mislio da čak zovnem nekoga da sjedne u auto i da ga odveze, ali isto taj koji bi to uradio vjerojatno bi dobio degenek, jer je taj degenek spreman i čega ga tu. Kako ću nekoga pustit da ode da oprostite da popuši degenek, znači ja znam, vidim ja šta je to. Tako da smo mi u tom trenutku odlučili uzet auto i idemo gore, dole, znači za sve te dokaze imaju kamere u gradu, ja ne bježim od toga, kamere i za ovo što je rek'o da sam ga pratio, ma kamere pogledajte ljudi, pa imaju u gradu. Čapljina je prvi grad u ovom rengionu što je stavila kamere. Sve imaju dokazi za ove laži. Svjedoci, ja još svjedoka imam. Te cure koje su bile tu, oni su mi svjedoci, one su me zvale na kavu, nisam ja pratio toga čovjeka. To se sve na kamerama more vidit. Znači sve se može vidit, nema ja njega za šta pratit, ja čovjeka znači evo saznajem da smo neki daljnji rođaci, rek'o vam je da je njegova majka Jurković. Tek sam kasnije to saznao da smo, bar neka dalja rodbina. Znači ja sa njim nemam ništa. Nisam im'o ni s Čolićem. Klečao sam na koljenima i za to imam svjedoke. Molio sam ga, pusti me, molim te, pusti me, jer kad sam izašao s operacije, doš'o sam u cafe bar Astoriju isto i za to imam ljude i dokaze, on je odmah nastr'n'o na mene, ja sam mu rek'o sam tek operiran da me ne dira, da se ne bijemo, da izbjegnemo to, ne, ne. On je rekao da to se mora završiti, da se to ne može više trpit. Rek'o je da sam ga provocir'o, tu imaju kamere, koje mogu potvrdit da nisam. Rek'o je da sam ga provocir'o preko kafića, tu ima zid koji se ne može vidit nitko drugi nego kafića, znači to je smiješno šta se ovdje radi, ovo je smiješno. Onda stajemo ispred BMW-a, to ću pokazat na slici gdje smo točno stali, ispred Smarta, mog vozila, izlazi Matko na desnu stranu, moj brat Marko na lijevu, jer on je vozio i ja izlazim na lijevu stranu, nismo se popeli metar-dva na travu, od tamo se već zalijeće Igor Čolić i Nikola Nikolić. Znači, nitko ništa nije progovorio, oni se već zaletili znači, potvrđena je ta moja misli da idu u štajdu, znači sve to potvrđivam, jer se nitko nikom nije obratio, oni već idu. Znači kako oni idu, mi ne posustajemo, nismo se ni povukli, ja ću reći mi stojimo, a oni idu prema nama. Odjednom se začuo pucanj. Ja sam mahinalno glavom uradio dole, dole, kako sam se okren'o vidim Banožića da puca. Znači Banožić je taj koji je puc'o. Puc'o je prvo dva metka, pa onda dva, nikakvih šest, deset, 15. nije to bilo tako. Znači oni govore da su stajali gdje su stajali, pa kako se našao na mjestu gdje je pogođen, zato što je radio, išao prema nama znači, išao je prema nama, to se dokaziva slike. Ne pije to vode da je on sjedio, stoj'o je za stolom, kad se to desilo zato što je vidi se gdje je pao čovjek. Ja znam točno gdje je pao i gdje je upucan, ja sam vidio. Znači, u tom svome ja sam to sve vidio. Znači, ljudi su počeli vrištati, jer glasna je muzika bila, baš je glasna muzika. Da je netko nekog mog'o čut da nešto priča, to je nemoguće. Evo sad možete slobodno otić u taj grad, na to mjesto, znači bez ikakvih incidenata, sjest do jedne osobe, jedne do jedne osobe, ako čuješ šta ona priča, ja ću vam dat šta hoćete, a ne šta priča peti čovjek ili deseti, deset metara, 15 odmaknuti od osobe. Znači, to je nemoguće. Nemoguće. Meni se nudila neka nagodba ovdje, ja neću pristat ni na što, ja ću ići do kraja. Ja želim da za ovo svak čuje i zna znači, da ne bi nečije dijete patilo. Ja imam sad djecu, ja znam šta je to. Ja ne želim da sutra moje dijete eventualno dođe ovdje i da pati. Ja 'oću da se za ovo zna i iću do kraja, neću pristat ni na šta. Teško mi je, teško mi je normalno. Ali to mi daje snagu, ova nepravda mi daje snagu, znači ovo što se dešava, ja stvarno nisam ni znao da sam ovoliko jak. Jak sam bio, proš'o sam svašta u životu, ali da sam ovoliko jak to nisam znao. Eto. Sjeli smo u auto, ja sam sjeo sam u svoje vozilo Smart, znači sam u svoje, sam, i sve to mogu kamere potvrdit. Dok sam došao do drugog kružnog toka, hitna je već dolazila, znači ja sam vidio hitnu, nemam ja šta lagat. I upućivam se do kafića Klasik u Višiće. Sjedam mrtav 'ladan, pijem piće, već je to na Internetu izašlo šta se dešava, pitaju, ja govorim nemam pojma, neću da surađivam ni s kim, neću da pričam. Nije to ni pohvala, nije to ni ništa, ja znam za sebe 'ko sam. Iz tog kafića idem u na kupalište ljetno tamo isto koji ljudi su tu bili, dolaze, svi zovu, pitaju normalno za njega, šta se desilo. Znači sve je to tako bilo. Napustio mjesto boravišta nisam, niti u jednom trenutku.

Mnogi su govorili idi tamo, vamo, gdje ću ići bolan, ja nisam kriv bolan, zašto da idem. Moj pos'o, moj život je tu, a vi ovakvim postupanjima u BiH radite ljudima da idu, ja neću ići bolan, ja ću ostat, borit ću se protiv ove države. Ova država ništa ne daje, ali ja ću se borit. Ja ću ići, nema zakona, ja vidim da nema zakona. Na svaki moj argumenat, znači tko je šta uradio, ja imam dokaz i čovjeka i ime i mogu ih spomenit, nije rekla-kazala. Kad ga je pitao moj advokat recite jedno ime, ne zna. Ja znam sto imena, ja znam 50 cura što je taj čovjek izdegenječio, 50 cura. Ja maltretir'o nekoga, pa dovedi. I nije ni sad kasno, dovedi toga momka što sam ga ja maltretir'o, znači ja nikom nisam rek'o i kad su dolazili svjedoci pričat, ja nisam ni u jednom trenutku rek'o nekome šta radiš, šta mi govoriš, šta radiš, pa hvala vama, recite šta ste vidjeli, čuli, ja nemam šta reći. Nisam bjež'o iz države, bio sam tu. Lično sam zov'n'o policiju da me ne traže, jer mi je žena rekla da su dolazili na kućnu adresu. Rek'o sam, odmah sam zov'n'o čovjeka Danijela Menala u krim policiju, rek'o nemojte me tražit, nemojte praviti znači tu buku neku, policija gleda kući cijeli život u mene to tako, ja sam navik'o na to, ali ne da mi se to više radit. Reci gdje treba doć, ja ću doć. Dobio sam znači telefon poslije toga moje vožnje smo s motorom, kamere u gradu imaju ljudi, pa što niste uzeli kamere bolan. Kamere vidjele da se nisam voz'o za tim čovikom, gdje sam dobio poziv od dvije cure Enije Lečić i Amne Jazvin na kavu da dođem, ja sam to uradio, naišao sam na tog momka, ne kažem ja, ne bježim od toga, naiš'o sam. Imate li detektor laži, šta funkcionira u ovome zakonu da dokaže ovu moju nepravdu, ovu nepravdu što su uradili prema meni, moju istinu. Te cure se nisu ni zovnule, nek kažu evo, ne morate mene stavite neđe tamo nek one kažu šta je bilo. Nisam mu se obratio. Zar je, zar je oni danas zakon ne smijem te ni gledat, pa šta ako te gledam, pa nešto ti loše radim. Pogled'o, nisam ga ni pogled'o. Nisam ga ni pogled'o. Na detektor laži ja pristajem. Pitajte me, pa nek jedno pitanje bude pogrešno, ja pristajem na što god vi 'oćete. Ja se znači ne bojim, ja se ne bojim svoje pogreške. Ja sam nedavno dobio 7.500,00 KM zato što imam dokaze, što sam napravio jedan belaj prije 10 godina, ja sam prije bio u belajima, ja priznam. Otiš'o u advokata, ne znam sad kako se zove, imam na papiru, koliko je moj dug 7 i nešto, nikakav problem, platio sudske troškove, otiš'o u oštećene, završio to, i za to imam dokaz. Znači za sve. Auto što vozim je registrovano, vozačku imam, školu imam, sve što nekad nisam im'o, ja sad imam. Plaća, dijete mi se rodilo u Splitu, privatno sam ga vodio, nisam htio da se u ovoj šugavoj državi ne rodi, a u Čapljini se uzima 300 KM za dijete kad se dobije, ja nisam otiš'o po te pare, meni to ne treba. U Metkoviću doplatak nisam tražio, morete sve provjerit, meni ne treba. Ja radim, zarađivam. Ljudi me znaju. Gdje god dođem na otvorena vrata mogu doć. Poslije nakog momka, ja sam stvorio ime. Mogu doći tražiti šta hoću, znači mogu pitat šta hoću, a malo ih je danas što mogu to uradit. Ja znam da je ovo jedna nepravda. I želim, znači tražio sam svoju obitelj i advokata da uključe se novine malo, jer vidim ovaj Memić momak što je pogin'o sa strane policije i države nakon pet godina izašlo to na vidjelo i već sada padaju ti neki veliki igrači. Ja sam spreman boriti se 20 godina protiv ovoga, 20 godina ja 'oću da se ovo dokaže, ako treba, normalno u moju korist, ako bude poštenja će biti. Ja ne bježim od toga. Ja nemam ništa protiv čovjeka, što je tužno bolan, pa rod smo neki dalji. Njegov otac, ujko je meni bio bukljaš u svatovima, to je velika stvar. Ja sam šokiran, ja nisam ni znao da smo rodbina. Znači nemam ništa protiv njega, ni protiv oštećenog Igora Čolića. Na detektor laži stavite njega, stavite mene, pa nek se dokaže. Za sve što sam rek'o spreman sam odgovarati ako nije tako, a ja znam da je tako. Ja djecu neću da dovodim u zatvor, ja sam dolazio ovdje u zatvor kad sam imao 9 godina, 10, pamtim ja to, neću ja to. U moje dijete neće nitko upirat rukom, ali vi ste ga ostavili bez ičega, vi, vi ste odlučili to. Na račun čega? Ničega. Pa zar je problem danas da se voza neko, već ne mogu te gledat, radiš, imaš. Sramota je da tužilac ovo radi. Ja sam pokaz'o, ja sam pokaz'o gdje sam operiran, tešku operaciju im'o. Znači bio u bolnici, imam dokaze, imam ljude, sve imam. Molbe, vama sam pis'o jedno 15-20 molbi, ja se nadam da imate u svojoj evidenciji, jer meni će to bit potrebno poslije ovog postupka. Piše, mogu li pročitat, piše ovdje što se tiče vašeg traženja na upit na liječenje liječnički pregled, obavještavamo vas da

sud nema medicinska znanja, znači piše baš znanja ne saznanja već znanja, ja znam da vi niste doktor i da nemate znanja u vezi medicinskih medicine, ali ljudi moji ako je čovik kriv, on je kriv, je li, pa morate mu pružit bolan njegu neku, nešto, vi mene spremate zatvorskom liječniku koji mi daje tablete. Ima u kartonu sve. Meni se ponovno pojavio kamenac, tko će za to odgovarat poslije. Ja, vi kažete u vašem slučaju radi corone, kraj mene su ljudi ležali, koji su išli za vrijeme i štrajka i corone u Dom zdravlja Mostar. Ležali su sa mnom, to su meni sada svjedoci, jer meni to nije omogućeno. Mene bole bubrezi, ponovno mi se pojavio kamenac, to ću vam isto reći. Meni dođe doktor i kaže evo ti tablete. Ne rješava se tabletama. Ne more se to riješit, meni ponovno se pojavio. Ja imam bolove, ali vidim pišem, nema koristi. Momci sa mnom leže u sobi, sve imaju, tri-četiri poziva, duže posjete, ma ne znam šta god pišu imaju. Ja samo nadodajem ovo, molim vas, u vezi moje bolesti, koju vi meni ne pružate, znači ja samo nadodajem, jer ja sam tada u tom događaju tešku operaciju im'o, vadila mi se cijev. Vadila mi se cijev, koja je bila iz bubrega do otvora koji je treb'o ići. Da je mene u tom trenutku netko udario, gurn'o, tko zna šta bi se desilo. Znači ja imam i opravdanje što sam zovn'o brata, ja ne bježim od toga, zovn'o sam ga, brani me, spasi me, jer da me netko udari, unutarne krvarenje, tek su mi konci izvađeni“. Na kraju optuženi je htio kao dokaz da uloži dvije fotografije malodobne djece, što sud nije prihvatio, imajući u vidu da je tužiteljica učinila potpuno nespornim da je je optuženi otac dvoje malodobne djece.

Kod opsežno iznesene obrane optuženog, sa pri tome vrlo malo konkretnih navoda koji se odnose na predmetni događaj, sud nalazi da opis događaja kako ga prezentira optuženi u ograničenoj verziji slijedi navode iskaza svjedoka Jadranka Banožić i Marka Jurković, koje je sud već ocijenio nevjerodostojnim sa razlozima danim naprijed. Dakle, i optuženi tvrdi da su se oštećeni i Čolić kretali prema njima htijući ih napasti, pa je u Čolića pucao Jadranko Banožić, što je suprotstavljeno potpuno uvjerljivim iskazima svjedoka Čolića i Nikolića, koji su suglasni stanju ostalih dokaza. Ponovno sud napominje, da je navod da su se Čolić i Nikolić kretali prema optuženom i osobama sa njim, suprotstavljen, osim iskazima tih svjedoka, i iskazu policijskih službenika Edina Humačkića i Ivana Merdžan iz kojih proizilazi da je oštećeni pronađen blizu stola između travnate površine i saobraćajnice gdje se kako je Čolić rekao rukama povukao (pozicija određena prema na slici DO-1), što dakle isključuje kao moguću tvrdnju da su se oštećeni i Nikolić kretali prema Jurkoviću i Križanoviću jer bi ona logično bio upucan na drugom mjestu, a ne na mjestu pri stolu na kome su prethodno sjedili. Blizu tog stola pri očevidu su na saobraćajnici pronađeni tragovi krvi u dužini od 4m, koji se protežu od trotoara prema suprotnoj sobračanoj traci u smjeru zapad-istok, što je vidljivo i na sačinjenoj fotodokumentaciji, a pri tome sud je uzeo u obzir činjenicu da se oštećeni nakon što je ozlijeđen pao na tlo nastojao malo zakloniti vukući se rukama od trotoara prema saobraćajnici kako je to sam naveo, dakle, upravo kako su i pronađeni tragovi krvi. Prema tome, ovakve neuvjerljive navode optuženog sud nalazi kao produkt težnje da olakša svoj položaj u kaznenom postupku, kakve prirode su i ostali neargumentirani i neobjektivizirani, pa time i promašeni, navodi da u državi nema zakona, pri čemu osporava rad institucija i organa u vođenom kaznenom postupku. Takvi su i navodi optuženog koji se osvrće na navode svjedoka Nikole Nikolića, izrečeni povodom pitanja branitelja optuženog, da je majka predsjednice vijeća punomoćnica Nikole Nikolić kao oštećenog u nekom izvršnom predmetu koji nema nikakve veze sa predmetnim. Optuženi paušalno navodi da su mu za trajanja pritvora uskraćena prava, pa tako što se tiče liječenja, iz stanja spisa je vidljivo da je sud svakom zahtjevu zatvorskog liječnika da izvrše potrebne medicinske pretrage udovoljio, svaki prigovor optuženog u smislu neadekvatne liječničke skrbi u pritvoru je provjeren kod ravnatelja pritvorske jedinice, te je optuženi više puta odveden kod liječnika u SKB Mostar kojeg je sam tražio, a njegovo stanje je praćeno ukoliko se uopće javljao kod liječnika u zatvoru. Što se tiče ostalih prava za koje optuženi tvrdi da ih je imao manje od ostalih pritvorenika, na paušalne navode sud i nije u mogućnosti

odgovoriti, ali je iz stanja spisa vidljivo da je sud izdao izrazito veliki broj odobrenja, a dužina posjeta i trajanje odobrenih poziva suštinski i ne ovisi od suda, već se primjenjuje važeći pravilnik ustanove u kojoj optuženi izdržava mjeru pritvora. Na koncu, ovi bespredmetni navodi obrane su uobličeni i u zahtjev za izuzeće predsjednice vijeća izjavljen od strane optuženog osobno, dostavljen pred početak glavne rasprave u ponovljenom postupku, a koji zahtjev je odbijen odlukom kolegija svih sudaca ovoga suda, pa je to rješenje blagovremeno dostavljeno strankama i branitelju.

U ponovljenom postupku sud je prihvatio prijedlog branitelja da se provede vještačenje po vještaku balističke struke Nijazu Smajić, s ciljem koji je definirao branitelj, i to da se makar i približno utvrdi položaj osobe koja je izvršila pucanje iz vatrenog oružja u odnosu na stajnu tačku – orijentir, odnosno poziciju stola trag broj 1 za kojim su sjedili oštećeni Igor Čolić i svjedok Nikola Nikolić, a pri tome posebno da se izjasni da li je vozilo Ibri Mehića dakle Ford moglo biti oštećeno na način kako je to vidljivo na fotografijama u slučaju da je ispaljivanje izvršeno sa mjesta gdje su pronađene čahure označene kao trag broj 4 i trag broj 5.

U svome iskazu na glavnoj raspravi dana 09.03.2022. godine danom na okolnost svog nalaza i mišljenja od 04.03.2022. godine, vještak Nijaz Smajić je naveo da su mu od dokumentacije iz spisa za vještačenje najvažniji elementi koji se utvrđuju prilikom vršenja uviđaja, dakle, to je zapisnik o uviđaju, zatim fotodokumentacija lica mjesta, skica lica mjesta koja kako je obaviješten nije sačinjena, i koristio je i fotografiju koja je priložena od strane odbrane za te analize (DO-1 koja mu je prezentirana i prilikom davanja iskaza na glavnoj raspravi), zatim korišten je nalaz vještačenja povreda kod oštećenog lica, koje je sačinio vještak doktor medicine Davorin Kozomara, također je korišten i zapisnik o vještačenju vještaka balističke struke Vladimira Vranjića, zapisnik o saslušanju svjedoka Ibri Mehića i drugih svjedoka, uključujući i iskaz svjedoka Jadranka Banožića i Marka Jurkovića. Vještak je istakao da je njegov princip vještačenja je da se bazira na onim elementima koji se utvrde uviđajem, uviđajnim radnjama i to je nekakav segment koji je najvažniji u cijeloj analizi.

S obzirom da nema skice koja bi točno i precizno definirala sve te mjere na licu mjesta on je koristio ono što ima na raspolaganju, a to je zapisnik o uviđaju, to su te mjere koje su date zapisnički i fotografiju obrane DO-1 da bi približno pozicionirao te elemente, pa proizilazi da je stol za kojim je stajao oštećeni negdje na travnatoj površini koja se od prilike nalazi preko puta bijelog vozila koje se na fotografiji obrane nalazi otprilike između dva crna vozila. Sve tri čahure označene kao tragovi broj 4,5 i 6 koje su na licu mjesta pronađene, ono što se vidi iz fotodokumentacije i što je zapisnikom konstatirano, se očigledno nalaze na popločanoj šetnici –što je vidljivo i iz fotodokumentacije na slikama 11,12, i 15, koja se nalazi ispred objekta caffè „Astoriya“, objekt gdje su sive stolice prikazane na fotografiji DO-1, otprilike s desne strane prvog reda stolova od šetnice. Čahura broj 6 se nalazi otprilike kod stuba električne rasvjete desno od objekta caffè „Astoriya“, takva pozicija čahure br. 6 se vidi i na slici br. 15 fotografije s lica mjesta. Čahure se nalaze na udaljenosti od 4,9 m-trag broj 4, 6m-trag broj 5 i 15,20 m-trag broj 6 u odnosu na orijentir trag broj 1-viseći stol za kojim je stajao oštećeni. Vještak na osnovu toga što je čahura br. 6 u odnosu na druge dvije udaljena gotovo 10 m, zaključuje da se ispaljivanje metaka najvjerojatnije obavlja iz najmanje dvije pozicije.

Na fotografijama broj 17 do 25 fotodokumentacije sa lica mjesta, djelomično su vidljiva oštećenja na vozilu marke Ford Fiesta, registarskih oznaka A02-M-321, vlasništvo Mehić Ibri, koje se nalazi u zoni zadnjeg desnog blatobrana. U opisnom dijelu odnosno objašnjenju fotodokumentacije kao i u zapisniku o uviđaju navodi se da se na tim fotografijama prikazuje oštećenje na vozilu koje se nalazi na zadnjem desnom blatobranu te da je došlo do oštećenja od zrna metka na dijelu iza prednjih desnih vrata obilježeno kao trag broj 7, te da je skinut desni tapacirung, pored zadnjeg sjedišta, gdje je pronađena košuljica zrna metka. Obzirom da nije urađena kriminalističko tehnička radnja viziranja koja bi točno definirala balističku putanju

zrna koje je napravilo ovo oštećenje, na osnovu raspoloživih podataka i onoga što se vidi na fotografijama, može se zaključiti da smjer djelovanja projektila koje je napravilo ovo oštećenje, najvjerojatnije ide, od nazad prema naprijed sa desna put lijevo pod uglom koji je, najvjerojatnije manji od 45 stepeni u odnosu na uzdužnu osu vozila. Iz zapisnika o vještačenju vještaka balističara vidljivo je da ove tri čahure koje sa lica mjesta tragovi broj 4, 5 i 6 imaju iste oznake proizvođača IK 87 te da potiču od metaka kalibra 7,62x39 mm, koji su ispaljeni iz istog vatrenog oružja i to najvjerojatnije iz automatske puške tipa Kalašnjikov kalibra 7,62 mm. Iz nalaza doktora koji je vještačio stepen povreda kod oštećenog, vidljivo je da je oštećeni ovom prilikom zadobio dvije prostorene povrede u obje potkoljenice sa prelomima obje potkoljenične kosti. Kod ovakve vrste povreda oštećeni nije u mogućnosti da se kreće te pada u zatečenoj poziciji na osnovu čega se može zaključiti da je mjesto na kojem dolazi do ranjavanja lica Igora Čolića mjesto koje je na fotodokumentaciji obilježeno kao trag broj 2 odnosno tragovi crvene boje, za koje se navodi da se isti prostiru od trotoara prema suprotnoj saobraćajnoj traci. U izjavi svjedoka Mehić Ibri, navodi se da je isti parkirao svoje vozilo ispred kafića Astorija, dok u drugom dijelu iste izjave navodi: „Pošto je moje vozilo bilo parkirano kraj samog mjesta gdje je ležao Igor odnosno odakle ga je pokupila Hitna...“. Imajući u vidu fotografiju koju je priložila odbrana pod brojem DO – 1, vidljivo je da je ta izjava kontradiktorna. U prilog ovoj konstataciji je i podatak koji se navodi u zapisniku o uviđaju gdje se između ostalog navodi da je ovo vozilo Ford Fiesta prilikom pucanja bilo parkirano uz trotoar u neposrednoj blizini visećeg stola koji je označen kao trag broj 1 međutim dolaskom policijske patrole ista je vlasniku vozila naredila da vozilo pomjeri. U cilju vještačenja izvršeno je i probno ispaljivanje iz automatske puške tipa AK-47 Kalašnjikov, kalibra 7,62x39 mm, kako bi se utvrdio način izbacivanja čahura nakon procesa opaljenja. Ovom prilikom korištena je municija sa istom oznakom proizvođača kao i municija od koje potiču čahure sa lica mjesta (IK 87) kao i municija drugih oznaka proizvođača i godine proizvodnje. Ispaljivanje je vršeno iz dva položaja i to prvo ispaljivanje iz stojećeg stava sa držanjem vatrenog oružja sa obje ruke u zoni ramena i u nišanskoj liniji i druga varijanta kada je oružje držano u visini pasa sa obje ruke. Tom prilikom ukupno je ispaljeno 30 metaka a ispaljivanje je vršeno u oba režima i pojedinačno i rafalno. Nakon provedenog probnog ispaljivanja utvrđeno je da ovo vatrenog oružje nakon opaljenja metaka izbacuje čahure u desnu stranu na udaljenost od oko 3-6 metara ukoliko se oružje drži u zoni pasa i oko 6-10 metara u desnu stranu ukoliko se oružje drži naslonjeno na rame u nišanskoj liniji. Utjecaj različite vrste municije odnosno različitih proizvođača i godine proizvodnje kao i načina ispaljivanja (pojedinačno ili rafalno) je neznatan, odnosno to odstupanja nemaju značajan karakter. Naravno, treba imati u vidu da je jedini mjerodavan podatak koji se dobije ovim eksperimentom to da se čahure izbacuju u desnu stranu na gore definirane udaljenosti zavisno od vrste i marke automatske puške, te stanja oružja i istrošenosti mehanizma koja je upotrijebljena u ovom slučaju. Čahure nakon opaljenja mogu da idu nešto naprijed ili nazad u odnosu na poziciju osobe koja vrši ispaljivanje u nekom dijapazonu od oko 50 stepeni.

U cilju vještačenja izvršena je i dimenziona analiza kako bi se definiralo približno rastojanje od ivice kolovoza do pozicije čahura na popločanoj šetnici. Za ovu analizu u osnovi je uzeta dimenzija kvadratne ploče na popločanoj šetnici koja je najvjerojatnije dimenzija 50x50 cm. Kako je vidljivo na fotografiji koju je priložila odbrana šest je ovih ploča po širini šetnice što ukazuje da je ista najvjerojatnije širine 3m. Širina zemljane površine koja se nalazi između kolovoza i šetnice je približno širini popločane šetnice na osnovu čega se može zaključiti da udaljenost od ivičnjaka kolovoza do pozicije čahura tragovi broj 4,5 i 6 iznosi oko 6 metara. Na osnovu nalazom utvrđenih činjenica, vještak smatra, da je na licu mjesta navedenog događaja došlo je do ispaljenja najmanje tri metka iz vatrenog oružja tipa automatske puške AK 47 „Kalašnjikov“ i to iz najvjerojatnije iz najmanje dvije pozicije pucanja. Obzirom na poziciju čahura na licu mjesta prvo ispaljivanje se najvjerojatnije obavlja

iz pozicije desne strane trotoara koji spaja pješački prelaz i popločanu šetnicu ispred objekta „Astoriya“ bliže kolovozu, iz ovakve pozicije pucanja moguće je zadovoljiti poziciju čahure koja je obilježena brojem 6. Drugo ispaljenje se obavlja iz pozicije travnate površine bliže trotoaru približno kod drveta koji se nalazi do bašte ugostiteljskog objekta „Astoriya“, iz ove pozicije osobe koja vrši ispaljenje metka moguće je zadovoljiti poziciju čahura koje su na licu mjesta obilježene kao tragovi broj 4 i 5. Oštećeni Igor Čolić je u trenutku kada je zadobio prostrelne povrede bio u poziciji traga koji asocira na krv, a koji je na licu mjesta obilježena sa brojem 2, i koji se nalazi najvjerojatnije do ivičnjaka u neposrednoj blizini visećeg stola trag broj 1. Ukoliko je vozilo marke „Ford Fiesta“ reg. oznaka A 02-M-321 bilo parkirano ispred ugostiteljskog objekta „Astoriya“, a to je prostor kako se vidi na fotografiji koju je priložila odbrana pješačkog prelaza i prostor do „bijelog vozila“ i bilo parkirano u smjeru suprotnom od bijelog vozila, onda je u takvoj poziciji moglo doći do oštećenja vozila ukoliko se u obzir uzme pozicija prvog ispaljivanja, dok iz pozicije drugog ispaljivanja ovakvo oštećenje nije moglo nastupiti na ovom vozilu. Međutim, obzirom na kontradiktornost same izjave svjedoka Mehić Ibri gdje u jednom dijelu navodi da je vozilo parkirano ispred kafića „Astoriya“, a u drugom dijelu kaže da je njegovo bilo parkirano kraj samog mjesta gdje je ležao Igor, što se potvrđuje i konstatacijama u zapisniku o uviđaju, to proizlazi da je realna varijanta da je njegovo vozilo bilo parkirano u neposrednoj blizini visećeg stola za kojim je stajao oštećeni, odnosno u približnoj poziciji „bijelog vozila“ koji je vidi na fotografiji koju je priložila odbrana. Kod ovakve situacije, odnosno pozicije vozila „Ford Fijesta“ i pod uvjetom da je isto bilo parkirano u suprotnom smjeru od „bijelog vozila“ moglo je doći do ovakvih oštećenja na vozilu iz obje pozicije pucanja. Izjašnjavajući se u odnosu na fotografiju DO-1 naveo je da bi mjesto ispaljenja koje može zadovoljiti poziciju broj 6 betonski trotoar koji prikazan na slici spaja pješački prelaz i popločanu šetnicu, pa s obzirom na udaljenost čahure od orijentira trag broj 1 zaključuje da je prvo ispaljenje vršeno sa otprilike 14 -14 ipol m. Za ispaljenje koje zadovoljava položaj čahura 4 i 5 smatra da je ono vršeno sa pozicije travnate površine otprilike u odnosu na središnju zonu objekta „Astoriya“, pa zaključuje da je ispaljenje s tog mjesta u odnosu na orijentir vršeno sa udaljenosti od oko 4m. Vještak je na kraju naveo, što je rekao i u pismenom nalazu, jedino mjerodavno je da te čahure idu u desnu stranu pri ispaljivanju, što znači da se to može nedvojbeno uzeti kad je u pitanju ovo vatreno oružje. Precizna udaljenost može se samo utvrditi ako se ima na raspolaganju to vatreno oružje, provede se eksperiment pri kome se koristi odgovarajuća municija. Znači može se samo uzeti nedvojbenim da čahure padaju udesno, otprilike ako se drži u zoni pasa onda je to nekih 3-6 metara otprilike, a ako se drži u zoni ramena u nišanskoj liniji onda je to duže negdje 6-10 metara, mogu da idu te čahure.

U unakrsnom ispitivanju vještak je potvrdio da je temeljem pozicioniranja čahura utvrđen položaj osoba koja je pucala, da se takav zaključak odnosi na idealne uvjete kako u pogledu držanja oružja tako i u smislu da nema prepreka izbacivanju čahura, pri tom je za probno ispaljivanje koristio pješčanu podlogu, a rezultati vjerojatno ne bi bili isti kada bi bila tvrda podloga tipa betonske šetnice. Vještak je naveo da je moguće da je nakon ispaljivanja došlo do odbijanja čahure ili od betonsku podlogu ili od stolove i druge predmete na licu mjesta, ali da se udarom ona može odbiti nekih možda par metara ali ne i deset jer ona izgubi kinetičku energiju samim letom. Navod da su bila najvjerojatnije samo dva ispaljenja iznosi iz razloga što su pronađene tri čahure, ali se u spisu navodi da je bilo više pucnjeva. Potvrđuje da je zaključak o najmanje dvije pozicije ispaljivanja dao samo na temelju toga što je jedna čahura zatečena udaljena oko 10m od druge dvije, pri tome smatra da je teško da će se čahura naknadno pomjeriti ili odbaciti na poziciju koja odgovara načinu izbacivanja čahura iz ovog oružja.

Potvrdio je da je jedino egzaktno što se može uzeti da čahura pri ispaljivanju pada u desno, pa je onda na upit suda zašto bi onda bilo nevjerovatno da se ona ponovno našla na

desnoj strani da je odbačena ili odgurnuta, rekao da to ne može isključiti, ali da njemu razmak između dvije čahure govori da su bila najmanje dva ispaljivanja.

Pri ponovnom ispitivanju od strane branitelja naveo je da on ne može isključiti da se čahura br. 6 na mjestu gdje je zatečena našla odbacivanjem ili tako što je netko odgurnuo, ali da se po toj logici ne može isključiti da se i čahure br. 4 i 5 na isti način nađu na pozicijama u kojim su zatečene. Što se tiče vozila vlasništvo Ibri Mehića potvrdio je da bi za njega egzaktan podatak bio samo da ima mjerenje i točan podatak gdje se to vozilo nalazilo, te da je izvršena radnja viziranja, a što znači da se utvrdi točna balistička putanja zrna koja je napravila oštećenje, s tim da je potvrdio da bi za to trebale dvije točke oštećenja, ulazna i izlazna da bi se provela takva radnja.

Sud je pitao vještaka da pojašni navod iz svog nalaza da se čahure mogu izbacivati u dijapazonu od 50 stupnjeva, pa je je vještak naveo da čahure idu u desno paralelno u odnosu na osobu koja puca, ali i nešto naprijed ili nazad ukupno 50 stupnjeva- naprijed i nazad u odnosu na to što je paralelno, što bi značilo nazad negdje možda 20 stupnjeva i možda 30 naprijed, a uvijek se ispaljuje oko 3 do 6 m ako pušku osoba koja puca drži na pasu, a oko 6 do 10 m ako je drži u zoni nišanjenja na ramenu, što može značiti da se osoba koja puca nalazila ispred ili iza mjesta gdje su zatečene čahure, ali se ne može konkretno izjasniti koliko je to prostorno, jer to sve ovisi i od stanja oružja pa na to ne može nitko odgovoriti bez konkretnog oružja. On je za svoj nalaz uzeo opciju da su čahure ispaljivane paralelno, ali se ustvari pucač mogao nalaziti i ispred i iza u odnosu na zatečeno stanje čahura. Potvrdio je da pri tom na način kako će čahure izaći utječe kut držanja automatskog oružja, ali da kako je osoba oružje držala kritične prilike u spisu nije imao kao egzaktan podatak, on je naveo dvije najrealnije pozicije držanja, a svaka druga bi se trebala konkretno ispitati kako čahura pada. Na upit suda s obzirom na njegov navod iz nalaza da je ispaljivanje metaka najvjerojatnije izvršeno s dvije pozicije, koji stručni parametar je izostao da svoje stručne tvrdnje iznese sa potpunom sigurnošću, vještak je odgovorio da se čak ni pri uviđaju ne mogu prikupiti svi mjerodavni i relevantni podaci da bi se precizno odgovorilo o odnosu osobe koja puca u odnosu na oštećenu, ali je jedan od segmenata koji može doprinijeti preciznijem definiranju upravo radnja viziranje. Odgovorio je da u spisu nema niti pouzdane tehničke parametre koji bi ukazivali da zatečeni položaj čahura nije njihova sekundarna pozicija. Objasnio je na dalji upit suda da se u konkretnom slučaju radi o automatskoj pušci, vojnom oružju namijenjenom uništavanju, koja ovisno o strijelcu i stanja oružja ima i preciznost do 500 m, pa se može reći da pucanje sa takve udaljenosti sa 4-5m, pa i 10 i 15m znači pucanje iz neposredne blizine jer je to vrlo ubojito oružje, koje može nanijeti višestruke ozljede, pa je sama sreća da konkretne prilike nije bilo još ozlijeđenih.

Sud nalazi da vještačenje vještaka Nijaza Smajić očigledno nije bilo podobno da po stručnim i tehničkim parametrima odgovori na pitanje gdje je stajala osoba koja puca (makar i približno). Kako je sam vještak naveo jedini potpuno egzaktan podatak u konkretnom slučaju je da ova tipa oružja izbacuje čahure udesno, pri tome udaljenost na koju se izbacuju ovisi od kuta držanja oružja o čemu nema nedvojbenih podataka u spisu. Ova tipa oružja može čahure izbacivati u dijapazonu od 50 stupnjeva ukupno naprijed i nazad, pa vještak potvrđuje da se stoga osoba koja puca mogla nalaziti i naprijed i nazad u odnosu na zatečeni položaj čahura, a ne može se izjasniti koliko je to prostorno, on je za svoje tvrdnje iz nalaza uzimao opciju da su izlazile paralelno udesno u odnosu na osobu koja puca. Vještak je potvrdio da zaključak o najmanje dva ispaljivanja iznosi isključivo na temelju toga što je razmak između čahura br. 4 i 5 u odnosu na čahuru br. 6 oko 10 m, s tim da ne može isključiti da se u konkretnom slučaju radi o sekundarnoj poziciji zatečenih čahura nakon njihovog odbacivanja, niti za takvu tvrdnju ima tehničkih parametara. On je sve svoje tvrdnje iznio na osnovu mjerenja u idealnim uvjetima i analizom pada čahura na podlogu kakva ne odgovara betonskoj šetnici, a analiza pri padu

čahura na betonsku podlogu donijela bi i drugačije rezultate. Da bi mogao iznijeti preciznije podatke o položaju stajanja osobe koja puca u odnosu na oštećenog, bilo bi potrebno da je pri uviđaju obavljena radnja viziranja, ali koja se opet mogla uraditi samo da su postojale dvije točke oštećenja, ulazna i izlazna, koje nalazi sud, u konkretnom slučaju ne postoje već samo jedna na vozilu Ibre Mehića, a koje vozilo je još k tome prije uviđaja pomjerano, dakle, njegova pozicija se ne može pouzdano utvrditi.

Sve ovo je u suštinskom suglasju sa navodima vještaka Vladimira Vranjića koji je na ročištu dana 15.02.2021. godine naveo da automatsko oružje uglavnom izbacuje čahuru kroz otvor sa desne strane, a koliko će daleko čahura otići ovisi o položaju oružja, visini, kutu nagiba, a čahura izlazi udesno u širinu 7 do 10 m pod uglom 15 do 30 stupnjeva unatrag u odnosu od 90 stupnjeva. Vještak je naveo da se taj kut rasipanja čahura odnosi na idealne uvjete, a oni se odnose na položaj držanja oružja i da nema prepreke u smjeru izbacivanja čahure, jer ako čahura udari o nešto ona će promijeniti smjer ili će se odbiti. Uvidom u fotodokumentaciju sa lica mjesta DT-9 naveo da se očigledno tu radi o betonskim kockama na tlu radi čega se ne može odrediti gdje je točno čahura pala, što bi se na primjer moglo utvrditi na travi gdje čahura ostaje ondje gdje padne, a u konkretnom slučaju s obzirom na podlogu sigurno je došlo do tumbanja čahure, pri tome ona je mogla udariti i u stol ili neku drugu prepreku promijenivši svoj smjer, pa te okolnosti ne daju osnova za pouzdan zaključak koji je bio smjer pucanja. Naveo je, da razmak između čahura, kako su pronađene na licu mjesta, mogu ukazivati kako na činjenicu da se osoba koja je pucala kretala ili da je čahura na neki način odbačena, a sigurno je pri podlozi kakva je na licu mjesta došlo do odbijanja čahure od podloge, kada je ona odskakutala, radi čega se nema mogućnosti utvrditi pozicija odakle je pucano. Branitelj je vještaka upitao što znači viziranje, pa je vještak pojasnio da se radi o tome da se proba odrediti putanja zrna, linija nišanja, odnosno, linija između vrha cijevi i prodora zrna, znači u kojem smjeru je bila okrenuta puška, ali da se na osnovu rupe u vozilu Ford Fiesta na što ukazuje branitelj, takvo što ne može izvršiti jer bi se to moglo utvrditi samo u slučaju da postoje dvije rupe, ulazne i izlazne što konkretno ne postoji, a da se u svakom slučaju ne bi mogla odrediti udaljenost osobe koja puca.

Dakle, vještak Vladimir Vranjić je naveo da se u konkretnom slučaju temeljem pozicioniranosti čahura ne može utvrditi točan položaj osobe koja je pucala, a što je za sud potpuno logično kada se ima u vidu da su tri čahure nađene na međusobnoj udaljenosti i više metara, što proizilazi iz zapisnika o uviđaju Zapisnik o uviđaju MUP-a HNŽ, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije broj: 02-02/3-2-175/20 od 08.08.2020 godine, Fotodokumentacije MUP-a HNŽ, Uprava policije, Sektor krim policije broj: 02-02/3-5-85/20 od 12.08.2020 godine (DT-8), da su pale na takvo tlo koje po navodima vještaka ne daje osnov za siguran zaključak da su točno tu pale ili su odbačene pa da je mjesto na kojem su pronađene njihova sekundarna pozicija, posebno što je, kako navode svjedoci prisutni kritične prilike na licu mjesta nakon pucanja uslijedilo gibanje i bijeg mase ljudi koji su bili na licu mjesta, pa je zaključuje sud, i na taj način moglo doći do pomjeranja čahura. Uz sve to ne postoje pouzdani podaci o visini i kutu nagiba držanja oružja na koje tehničke parametre kao relevantne vještak ukazuje za utvrđivanje položaja osobe koja je pucala (odnosno njene udaljenosti od subjekta prema kojem puca).

Sadržajem svoga iskaza vještak Nijaz Smajić je potvrdio da on ne može precizno odgovoriti na pitanje točnog položaja osobe koja je pucala. Kako se sam vještak Nijaz Smajić izjasnio, za pouzdano izjašnjenje o činjenicama koje su bile predmetom vještačenja su izostali relevantni tehnički parametri, pa vještak svoje zaključke ustvari zasniva na pretpostavkama koje se njemu čine kao najvjerojatnije i onima koje proizilaze iz analiza u idealnim uvjetima, a jedina po pravilima struke nedvojbeno utvrđena činjenica je da čahure iz automatskog oružja

pri pucanju izlaze udesno, što naravno nije nedvojbeno i pouzdano razjasnilo pitanje mjesta gdje je stajala osoba koja puca, odnosno suštinski rečeno, nije dovelo u pitanje stanje ostalih dokaza (kako je to naprijed obrazloženo) koji dovoljno jasno razjašnjavaju to pitanje s aspekta postojanja bitnih obilježja predmetnog kaznenog djela. Sud je prihvatio potpuno pouzdanom tvrdnju vještaka da je kritične prilike korišteno automatsko vojno oružje namijenjeno uništavanju, koja ovisno o strijelcu i stanja oružja ima i preciznost do 500 m, pa se može reći da pucanje sa takve udaljenosti sa 4-5m, pa i 10 i 15m znači pucanje iz neposredne blizine jer je to vrlo ubojito oružje, koje može nanijeti višestruke ozljede, pa je sama sreća da konkretne prilike nije bilo još ozlijeđenih.

Dakle, iz prednjih relevantnih dokaza, sud je što se tiče objektivnih elemenata djela utvrdio: da je optuženi Adrijan Jurković dana 07.08.2020. godine oko 20,50 sati, ispred ugostiteljskog objekta „Craft“ u Ul. Mate Bobana bb u Čapljini, nakon kontinuiranih verbalnih sukoba sa Igorom Čolić unazad otprilike dvije godine i provokacija prema istom, izašao iz vozila „BMW“ zajedno sa bratom Markom Jurkovićem i Matkom Križanovićem, a koje vozilo su parkirali na kolniku ispred ugostiteljskog objekta „Astoriya“, koji se nalazi odmah pored ugostiteljskog objekta „Craft“ u kojem su na travnatoj površini pored kolnika, za barskim stolom na barskim stolicama, jedan naspram drugog sjedili Igor Čolić i Nikola Nikolić, dok je u pomenutim i drugim ugostiteljskim objektima koji se nalaze u nizu sa lijeve i desne strane kolnika na ljetnim terasama sjedio veći broj gostiju, te stali na betonsku šetnicu koja razdvaja ljetnu terasu od travnate površine koja graniči sa kolnikom, i to Matko Križanović držeći u rukama automatsku pušku „Kalašnjikov“, cal.7,62 mm, a Adrijan Jurković je pri tom dok se kretao prema mjestu gdje je bio Igor Čolić istom upućivao prijetnju gestikulacijom mašući prstom gore dolje, te govoreći: „Hajde, sada, sada...“, a onda je stojeći pored Križanovića, uperio kažiprst desne ruke u pravcu Igora Čolića, koji je u tom trenutku stajao na udaljenosti od oko 4 do 5 metara od njih, govoreći Matku Križanoviću: „Evo ga, njega..., njega..., nakon čega je Matko Križanović počeo pucati. Pri tome je Matko Križanović objema rukama podigao cijev automatske puške „Kalašnjikov“, cal.7,62 mm kojom je bio naoružan i ispalio dva metka u pravcu glave Igora Čolića, koji je ustao sa stolice i stajao gledajući prema njima, ali ga nije pogodio već su meci prozujali pored njegove glave, nakon čega je ispalio još dva metka u istom pravcu ali ga opet nije pogodio da bi zatim oborio cijev puške u predjelu njegovih nogu, i ispalio još dva metka uslijed čega je Igor Čolić zadobio teške tjelesne ozljede u vidu prostrijelnih rana obje potkoljenice sa prijelomom obje goljenične i lisne kosti, pa je pao na tlo, nakon čega je Adrijan Jurković zajedno sa Matkom Križanovićem istim vozilom pobjegao sa lica mjesta, a Matko Križanović je i dalje nedostupan organima gonjenja jer je u bjekstvu.

Kako je to vidljivo, sud je prihvatio prigovor obrane u odnosu na činjenicu ranijih sukoba između optuženog i oštećenog, pa je u predmetnoj izmijenjenoj optužnici sadržano da se kritični događaj dogodio nakon što je optuženi u ožujku 2019. godine izvršio fizički napad na oštećenog, dok je sud takav navod izbacio iz činjeničnog opisa, ostavivši činjenicu verbalnih sukoba i precizirajući da prema iskazu oštećenog takvi sukobi traju unazad otprilike dvije godine, te je sud unio i činjenicu proizašlu također iz iskaza oštećenog Igora Čolić da mu je optuženi upućivao i provokacije. Naime, oštećeni Igor Čolić je u svome iskazu naveo da su ga u ožujku 2019. godine pretukle osobe od kojih je istina izrijekom ukazao i na Adrijana Jurković i Matka Križanović, ali pri tome ne konkretizirajući pojedinačno radnje svakoga od više osoba za koje navodi da su počinitelji takvih radnji, pa tako niti radnje optuženog i Križanovića, te pored toga navodeći da su te prilike osobe koje su ga pretukle imale kapuljaču i nije ih vidio, a kasnije je njihov identitet utvrdio pregledom snimka sa video nadzora sa obližnjeg objekta.

U situaciji kada oštećeni nije iznio konkretne podatke o njihovim pojedinačnim radnjama, pa kada pri tom u konkretnom postupku nisu izvođeni drugi dokazi u odnosu na ove okolnosti, a imajući u vidu da je istraga vezana za ovaj postupak obustavljena naredbom Županijskog tužiteljstva HNŽ broj T07 KT 0026360 21 2 od 26.08.2021. godine u odnosu na Adrijana Jurković zbog nedostatka dokaza, dok je optužnica podignuta protiv Jadranka Banožić, sud je našao pravilnom tvrdnju obrane da se ne radi o činjenicama koje sud u ovom trenutku može pouzdano utvrditi pri očekivanom standardu dokazanosti izvan razumne sumnje kakav se očekuje u ovom trenutku.

U odnosu na sami trenutak dok se optuženi kretao prema mjestu gdje je bio Igor Čolić sud je u činjenični opis unio činjenice koje su proistekle iz iskaza svjedoka-oštećenog Igora Čolić: „a Adrijan Jurković je pri tom dok se kretao prema mjestu gdje je bio Igor Čolić istom upućivao prijetnju gestikulacijom mašući prstom gore dolje, te govoreći: „Hajde, sada, sada...“, pri tom je sud određujući pozicioniranost u trenutku kada su optuženi i Križanović stali, uzeo u obzir točno i nedvojbeno utvrđene činjenice da je optuženi stao pored Križanovića, izbacujući suštinski nerelevantnu tvrdnju optužnice da je stajao sa desne strane, te unoseći navod da su stajali na udaljenosti od „oko“ 4 do 5 m od oštećenog, jer takva konstatacija preciznije odražava iskazanu procjenu svjedoka Nikole Nikolić (pa i još manje preciznu procjenu Igora Čolić), umjesto kako optužnica tvrdi 4 do 5 m, a pri tome da se radi o otprilike takvoj udaljenosti za sud je dovoljno uvjerljivo kada ima u vidu izjašnjenje ovoga svjedoka u odnosu na činjenicu udaljenosti prema fotografiji mjesta gdje se dogodio događaj DO-1 . Sud je izbacio navod iz predmetne optužnice da je Matko Križanović podigao cijev u automatske puške „u visini očiju“, jer se o toj okolnosti kako je Križanović držao pušku oba svjedoka izjašnjavaju navodeći da je puška bila na njegovom ramenu, a ta okolnost u suštini i nije bitna, već da je cijev puške prvo usmjerio prema gornjem dijelu oštećenog Čolića (kako tvrdi svjedok Nikolić) kada je ispalio četiri hitca (dva, pa dva), nakon čega je pušku usmjerio prema Čolićevim nogama i ispalio još dva hitca. O ispaljivanju dva, pa onda opet dva hitca od strane Matka Križanovića u smjeru gdje je glava oštećenog Igora Čolića, govori putanja ispaljenih hitaca, kako to pojašnjava svjedok Nikola Nikolić, koje je on osjetio da su mu prozujali pored lijevog uha dok su on i Čolić međusobno pozicionirani tako da se Čolić nalazi isturen prema osobi koja puca, dijagonalno od Nikolića na udaljenosti od 70-80 cm (pojašnjava svjedok Nikolić za površinu stola, toliko da ga je mogao dodirnuti rukom), a razlika u njihovoj visini je oko 5cm. Prema tome, iz prednjih okolnosti sud zaključuje da je pucanjem iz automatske puške sa udaljenosti od oko 4 do 5 m u pravcu gdje je glava oštećenog, pri tom su metci prošli između Nikolića i oštećenog koji nije pogođen, izvršen napad na život oštećenog Igora Čolića, dakle, radnje usmjerene na njegovo lišenje života su započete, ali iste nisu dovršene, tako da je shodno čl. 28. KZ FBiH, djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1. istog zakona ostalo u pokušaju.

Pri tome sud nalazi, okolnosti da optuženi Adrijan Jurković i izvršitelj djela koji nosi automatsku pušku - čega je optuženi svjestan, dolaze zajedno na lice mjesta, optuženi dok prilazi oštećenom izražava prema njemu neprijateljski stav koji je u kontekstu njihovih ranijih sukoba, upućujući mu prijetnju gestikulacijom mašući prstom gore dolje, te govoreći: „Hajde, sada, sada...“, a onda je stojeći pored Križanovića, uperio kažiprst desne ruke u pravcu Igora Čolića, koji je u tom trenutku stajao na udaljenosti od oko 4 do 5 metara od njih, govoreći Matku Križanoviću: „Evo ga, njega..., njega“, nakon čega je izvršitelj počeo pucati (i to iz vojnog oružja namijenjenom uništenju kako kaže vještak Nijaz Smajić), upravo ukazuju da je optuženi navodio izvršitelja, takvim radnjama i riječima ga je, imajući u vidu sve okolnosti ranijih i konkretnih dešavanja, ubjeđivao, poticao i ohrabrivao da izvrši kazneno djelo, dakle, vršio je njegovo podstrekavanje definirano člankom 32. KZ FBiH. Pri tome, dok izvršitelj čini sve radnje- višestruko pucanje iz automatske puške sa udaljenosti od oko 4 do 5 m u pravcu

gdje je glava oštećenog, pri tom su metci prošli između Nikolića i oštećenog koji nije pogođen, a onda spuštanje puške i pucanje sa dva hitca u noge Igora Čolića koji je i ozlijeđen, optuženi Adrijan Jurković ne čini niti govori nešto da odvraća izvršitelja od radnji koje ovaj čini, a niti radnjom ili verbalno izražava nešto što bi značilo da hoće više od izvršenog, oni nakon učinjenog zajedno odlaze, dakle, optuženi je potpuno usuglašen sa djelom kakvo vrši izvršitelj, između njih nema ni kvalitativnog (da bi podstrekač htio drugo djelo), a ni kvantitativnog (da bi podstrekač htio više ili manje od učinjenog) ekscesa u odnosu na izvršeno djelo i posljedicu.

Sud je iz činjeničnog opisa izbacio navod iz izmijenjene optužnice da se oštećeni nakon prva dva ispaljena hitca okrenuo bočno, jer oštećeni očigledno uslijed slabije percepcije nakon započetog napada na njega zbog straha i šoka o čemu se izjasnio (a sud je naprijed detaljno obrazložio), nije dovoljno jasno opisao svoj položaj i u kojem trenutku je eventualno došlo do takvog pozicioniranja, kada se ima u vidu da su na kraju uslijedila i dva hitca u smjeru noga i potpuno egzaktna činjenica da se ulazna ozljeda projektila na nogama oštećenog nalazila sa prednje, a izlazna sa zadnje strane potkonjenice, što znači, kakvu logičnu konstataciju daje i vještak medicinske struke, da se oštećeni prednjom stranom nalazio okrenut prema osobi koja ispaljuje hitce.

Jedna od intervencija učinjena u činjeničnom opisu od strane suda se odnosi na subjektivni odnos optuženog prema djelu, koja intervencija je, kako je navedeno, izvršena u korist optuženog. Naime, sud je prihvatio činjenicu postojanja ranijih sukoba između oštećenog i optuženog kako je navedeno (ček niti optuženi u iznošenju obrane ne spori da nije u dobrim odnosima s Igorom Čolić), dakle, činjenicu da su između njih postojali sukobi i nerazriješeni odnosi unazad oko dvije godine, koji su očigledno kritične prilike kulminirali u izvršenju konkretnih radnji. Činjenica je da su optuženi i izvršitelj (Matko Križanović) koji je pucao došli zajedno na lice mjesta, pri tome je izvršitelj imao automatsku pušku u rukama, čega je jasno potpuno bio svjestan optuženi. Sud nema dokaza u vidu njihovih eventualnih ranijih razgovora o prirodi napada kakav će uslijediti prema oštećenom, postoje samo dokazi u odnosu na ono što se dešavalo na licu mjesta. Tako je vidljivo, da je izvršitelj pucao usmjerivši cijev puške prema gornjem dijelu tijela i glave oštećenog kako to definira svjedok Nikola Nikolić i ispalivši dva hitca u pravcu glave oštećenog, pri tome su što tvrdi svjedok Nikolić hitci prozujali pored glave oštećenog, ali oštećenog nisu pogodili, nakon čega je ispalio u istom smjeru još dva hitca ali ga ponovno nije pogodio (u skladu sa ovim utvrđenjem sud je korigirao navod „je promašio“ iz optužnice navodeći „nije pogodio“), a potom izvršitelj spušta cijev puške i sa dva ispaljena hitca pogađa oštećenog u noge. Na izričito inzistiranje suda da se svjedoci Čolić i Nikolić izjasne što su optuženi i Križanović činili nakon što je oštećeni pao na tlo, kada je, zaključuje sud, bio potpuno izložen toj dvojici za daljnji napad, svjedok Nikolić je rekao da nisu činili više ništa već su zajedno otišli, pri tome navodeći i da ih nitko od nekih trećih osoba nije odvrćao od daljnjih radnji, a oštećeni se tog dijela događaja slabije sjećaju jer se nastojao skloniti vukući se rukama po tlu, ali ne govori da je prema njemu vršen neki daljnji napad, što znači da optuženi i izvršitelj nisu bili na bilo koji način spriječeni u daljnjem napadu. Prema tome, kada nema ekscesa između volje izvršitelja i optuženog kao podstrekača jer to ne proizilazi iz bilo kojeg dokaza, pri tom je za taj zaključak relevantno da zajedno dolaze, odlaze, a za vrijeme djelovanja izvršitelja optuženi kao podstrekač ga ne odvrća od radnji na bilo koji način-dakle, usuglašen je sa onim što on čini, sud zaključuje da su višekratnim pucanjem iz automatske puške u pravcu glave (a ne u predjelu glave kako neprecizno navodi optužnica pa je sud izvršio korekciju) Igora Čolić sa udaljenosti od oko 4 do 5 metara, bili svjesni da mogu prouzrokovati njegovu smrt, na što su i pristali, a istovremeno je Adrijan Jurković znao da pokazujući prstom

na Igora Čolića pri tom govoreći „Evo ga, njega...., njega...“, nakon čega je izvršitelj počeo pucati, navodi istog da puca iz automatske puške tako da ispaljivanjem više hitaca u pravcu glave oštećenog Igora Čolić sa navedene udaljenosti može doći do posljedice u vidu lišenja života oštećenog Igora Čolića, na što je pristao, dakle, radi se o eventualnom, a ne o direktnom umišljaju.

Prema tome, optuženi je bio svjestan da zbog njegovog činjenja (izvršenih radnji podstrekavanja izvršitelja koji čini djelo na način i u obimu kako su obojica usaglašeni) može nastupiti zabranjena posljedica u vidu lišenja života oštećenog Igora Čolića, ali je pristao na njeno nastupanje. Subjektivni odnos prema djelu optuženog manifestiran je kao volja da izvršitelj učini radnje napada na oštećenog kakve su objektivno i ostvarene, te svijest o mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice u vidu lišenja života oštećenog pri danim okolnostima djela kako ga izvršava izvršitelj, pa optuženi tu posljedicu predviđa kao moguću, a ne kao izvjesnu, ali pristaje na njeno nastupanje.

Prema tome, sud je sa potpunim uvjerenjem i bez dvojbe utvrdio da je optuženi Adrijan Jurković počinio umišljajno (s eventualnim umišljajem) podstrekavanje drugog da učini kazneno djelo Ubojstvo, koje djelo je ostalo u pokušaju, dakle, počinio je kazneno djelo Ubojstvo iz čl. 166. st. 1., u svezi sa čl. 28. i 32. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Branitelj optuženog se za trajanja postupka neosnovano pozvao na načelo *in dubio pro reo*. Naime, samo postojanje kontradiktornih tvrdnji i dokaza ne podrazumijeva i sumnju u smislu postojanja činjenica koje čine obilježja kaznenog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe kaznenog zakonodavstva, te shodno obvezu za suda da, u skladu sa člankom 3. stavak 2. ZKP FBiH, tu sumnju presudom riješi na način koji je povoljniji za optuženog. Tek ako se nakon savjesne ocjene dokaza, pojedinačno i u međusobnoj svezi, ne može otkloniti dvojba vezano za postojanje nekih odlučnih činjenica, sud je dužan postupiti u skladu sa člankom 3. stavak 2. ZKP FBiH. Pošto sud iz ocjene izvedenih dokaza, pojedinačno i u svezi sa ostalim dokazima, nalazi da ne postoji sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja kaznenog djela ili od kojih ovisi primjena neke odredbe kaznenog zakonodavstva, nije ni bilo mjesta primjeni instituta *in dubio pro reo*.

Što se tiče kaznenopravne sankcije, sud je imao u vidu objektivnu težinu kaznenog djela optuženog, pri tom imao je u vidu da je optuženi djelovao kao podstrekač (koji se sukladno čl. 34. st. 1. KZ FBiH kažnjava u granicama svoga umišljaja) navodeći izvršitelja da izvrši napad na oštećenog višekratnim pucanjem iz automatskog oružja sa udaljenosti od 4 do 5 metara u smjeru njegove glave i da je bio svjestan da zbog toga može doći do usmrćivanja oštećenog na što je pristao, dakle, sud je prihvatio da je optuženi izvršio djelo sa eventualnim, a ne direktnim umišljajem, kao blažim oblikom umišljajnog djelovanja. Pri tome je sud, uzevši u obzir da je djelo ostalo u pokušaju, te imajući u vidu ozljede kakve je zadobio oštećeni, dakle teške prirode, ali ipak ne opasne po život, te dalje imajući u vidu olakšavajuće okolnosti u vidu porodičnosti optuženog i da je otac dvoje maloljetne djece, izveo zaključak da je opravdano sankciju ublažiti ispod zakonskog minimuma, a primjenom odredbi čl. 50. st. 1. tč. a) i čl. 51. st. 1. tč. b), vezano za čl. 28. KZ FBiH, prema kojima se ukoliko je djelo ostalo u pokušaju počinitelj može blaže kazniti. Dalje je sud imao u vidu otežavajuće okolnosti u vidu ranije osuđivanosti optuženog: Presudom Općinskog suda u Čapljini broj 53 0 K 046991 12 Kps od 30.05.2012. godine, pravomoćna 20.06.2012. godine zbog kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz čl. 293.st.1. KZ F BiH uvjetnom osudom kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca,

s rokom provjere od 1(jedne) godine, Presudom Općinskog suda u Čapljini broj: 53 0 K 047274 12 Kps od 29.01.2014 godine, pravomoćna 29.01.2014 godine zbog kaznenog djela Nasilničko ponašanje iz čl. 362.st.2. KZ F BiH i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz čl. 293.st.1 .KZ F BiH uvjetnom osudom kojom je izrečena kazna zavora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci sa rokom provjere u trajanju od 1(jedne) godine i Presudom Općinskog suda u Čapljini broj: 53 0 K 046675 14 K od 01.04.2014 godine, pravomoćna 01.04.2014 godine, zbog kaznenog djela Razbojništvo iz čl. 289. st.1. KZ F BiH uvjetnom osudom kojom je izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci s rokom provjere u trajanju od 2 (dvije) godine i dodatnim uvjetom da u roku od 30 (trideset) dana namiri štetu oštećeniku. Dakle, očigledno je da je optuženi ranije osuđivan zbog djela nasilne prirode što je u korelaciji sa prirodom konkretnog počinjenog kaznenog djela pri kome je izvršen napad na ljudski život (nakon što je sa oštećenim i ranije u kontinuitetu ulazio u sukobe i provocirao ga), da je konkretno djelo počinio na javnom mjestu u prisustvu većeg broja ljudi, što govori o njegovoj drskosti i upornosti u izvršenju kaznenog djela.

Sud napominje da se presude brišu po poteku zakonskih rokova iz čl. 125. KZ FBiH samo ukoliko optuženi nije ponovno osuđen, s tim da se prema stavku 5. navedenog članka osuda se ne može brisati dok traje postupak za novo kazneno djelo. Stoga sud nalazi da je optuženi u kontinuitetu pravomoćno osuđivan od 2012. do 2014. godine, u 2014. godini mu je zadnje izrečena uvjetna osuda sa vremenom provjeravanja u trajanju od dvije godine, a prema evidenciji ovoga suda protiv optuženog vodi se drugi kazneni postupak zbog kaznenog djela Razbojništvo iz čl. 289.st.2., u svezi sa st. 1. KZ F BiH prema optužnici od Županijskog tužiteljstva HNŽ/K broj T07 0 KT 0004681 12 od 20.03.2015. godine, koja je potvrđena 24.03.2015. godine stavljeno mu je na teret počinjenje djela od 28.10.2011. godine-trenutačno u postupku po žalbi pred Vrhovnim sudom FBiH broj 07 0 K 011405 20 Kž 2, što će reći da je u vremenu provjeravanja iz zadnje osude pokrenut novi kazneni postupak. Prema tome, očigledno nema uvjeta da se prema sili zakona brišu osude prema optuženom, na što branitelj pogrešno ukazuje.

Stoga, cijeneći sve utvrđene okolnosti bitne za odmjeravanje kazne, sud je uvjerenja da se izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, može ostvariti svrha kažnjavanja, da je izrečena kazna ona koja je po ocjeni ovog suda dovoljna da bi se njom izrazila društvena osuda kaznenog djela, utjecalo na optuženog da ubuduće ne čini kaznena djela i da se potakne njegov preodgoj, da se utječe na ostale da ne čine ovakva kaznena djela, kao i da se utječe na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja počinitelja, dakle, da je izrečena sankcija ona kojom će se ostvariti ciljevi kažnjavanja iz čl. 42. KZ FBiH.

Na temelju članka 57. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po kome se vrijeme provedeno u pritvoru i svako lišenje slobode u svezi sa kaznenim djelom uračunava u izrečenu kaznu zatvora, optuženom se u izrečenu kaznu uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od dana 11.08.2020. godine i najdalje do pravomoćnosti ove presude, odnosno, do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

O daljem trajanju pritvora, nakon izricanja prvostupanjske presude, temeljem čl. 152. st. 1. ZKP FBiH, doneseno je posebno rješenje.

Na temelju čl. 212. st. 3. ZKP FBiH, oštećeni Igor Čolić je shodno postavljenom imovinskopravnom zahtjevu upućen na parnični postupak, jer do zaključenja glavnog pretresa imovinskopravni zahtjev nije konkretizirao i opredijelio, pa stoga podaci u kaznenom postupku ne pružaju osnov niti za potpuno, a niti za djelomično odlučivanje o istom. Vlasnik vozila kome je prilikom ispaljenih metaka oštećeno vozilo, Ibro Mehić, je zatražio naknadu štete u iznosu

od 100,00 KM. Sud napominje, da status oštećenog (shodno čl. 21. ZKP FBiH) u konkretnom postupku ima samo Igor Čolić jer je predmet postupka bilo kazneno djelo kojim je povrijeđeno i ugroženo njegovo osobno pravo, dok se o povredi osobnih ili imovinskih prava Ibro Mehić u kontekstu nekog kaznenog djela počinjenog prema njemu nije niti raspravljalo, pa stoga sud nije niti imao osnova za raspravljanje o njegovom imovinskopravnom zahtjevu u konkretnom kaznenom postupku. Pri tome, Ibro Mehić na ime iznosa koji je platio za opravku vozila nije dostavio nikakav račun niti drugi dokaz temeljem koga bi sud mogao zaključiti o visini zahtjeva, ali u svakom slučaju Ibro Mehić je u prilici svoje potraživanje ostvarivati u okviru posebnog parničnog postupka.

Što se tiče troškova kaznenog postupka, sud je prihvatio potpuno objektivni navod branitelja, gledajući s aspekta donošenja odluke u ponovljenom postupku, da je optuženi od 08. mjeseca 2020. godine u pritvoru, te je onda potpuno jasno da isti ne može zarađivati i na taj način osiguravati sredstva za sebe i obitelj, a otac je dvoje malodobne djece, radi čega ga je sud oslobodio svih troškova kaznenog postupka iz čl. 199. st. 2. tč. a) do h) ZKP FBiH, shodno odredbi čl. 202. st. 4. toga zakona.

Radi svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar:
Goradana Čubela

Predsjednik vijeća:
Daniela Dalipagić Rizvanović

PRAVNA POUKA: protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine, koja se podnosi putem ovoga suda u roku od 15 (petnaest) dana, računajući od dana prijema iste.

Oštećeni presudu može pobijati samo zbog odluke suda o troškovima kaznenog postupka i zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu.